

BUTLLETÍ INFORMATIU

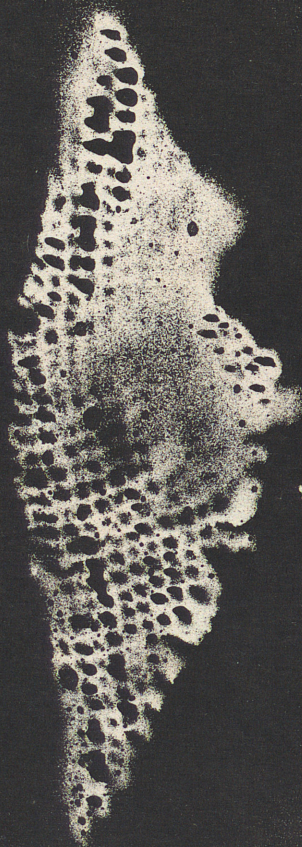
DE LA

UNIVERSITAT DE PALMA DE MALLORCA

EXTENSIÓ UNIVERSITÀRIA

NÚM. 1

DESEMBRE, 1983

Pop. M. J. S. 1983

BUTLLETÍ INFORMATIU
DE LA UNIVERSITAT DE
PALMA DE MALLORCA
EXTENSIÓ UNIVERSITÀRIA

Director: Antoni Bennàssar Roig

Coordinació: Biel Mesquida Amengual

Consell de redacció:

Isabel Tapia Fernández, Dret
Josep Clar Barceló, Dret
Francisco Castresana Aparicio, Empresarials
Catalina Cirer Adrover, Empresarials
Maria Barceló Crespí, Filosofia i Lletres
Antoni M. Grimalt Llofriu, Filosofia i Lletres
Ramon Bassa Martí, Magisteri
Julià López Gómez, Magisteri
Rubén Rial Planas, Ciències
Innocent de Marchi Marín, Ciències
Jesús Salinas Ibáñez, ICE
Tomàs Colom Pol, PAS

Redacció: Gabinet de Mitjans de Comunicació
C/ Miquel dels Sants Oliver, 2
Palma
T. 29 52 00

Editor: Servei de Publicacions

SUMARI

Pàgs.	
1	Editorial
3	Ordenació Acadèmica
4	Junta de Govern
5	Tesis doctorals i de llicenciatura
6	<i>Doctors honoris causa</i>
8	Activitats Universitàries
15	Convenis
17	I.C.E.
20	Publicacions
23	Aules de Cultura
26	Arbre D'Universitat
29	Col·laboracions
35	Oportunitats
36	Miró

LA UNIVERSITAT I LA L.R.U.

Entre la Facultat de Filosofia i Lletres, que a poc a poc va completant els seus cicles; la Facultat de Dret, amb tot el seu cicle complet; la Facultat de Ciències, dotada de la infraestructura mínima per a poder funcionar en les seves diverses especialitats, fins i tot amb la capacitat d'impartir el primer curs d'escoles tècniques superiors i matemàtiques; les Escoles d'Empresarials i Magisteri, reconvertides en escoles universitàries, així com altres Escoles agregades a la vigilància docent de la Universitat, han fet que l'any 1983 puguem parlar sense cap complex d'una Universitat en ple funcionament.

Té avantatges esser tan joves? És cert que la dita és «el dimoni sap més per vell que per dimoni», però també és cert que «cada infant neix amb un pa davall es braç», el refranyer dona la raó a tothom: interpretam que és la voluntat d'avançar o de retardar-se el que en aquests moments actuals s'imposa. Ens manquen el suport d'una feina feta, d'un assentament institucional, potser, i el pes que comporta aquesta institucionalització, però ens animen la dinàmica per aconseguir-los i el fet de conèixer els errors de les altres institucions universitàries, que ens poden ajudar a mirar bé on posam els peus. Amb aquest raonament fonamentat en la fraseologia volem dir que a l'hora d'establir les bases de la nostra Universitat —i ara n'és precisament l'hora— no ens molestarà gaire la pols dels fòssils tradicionals. Podrem iniciar una Universitat nova i jove, actual i progressista, i ningú no podrà tenir el valor de reclamar-ne el dret d'usatge.

Ara bé, hem d'esser conscients que haurem d'acceptar les normatives vigents, encara que, de vegades, siguin més restrictives del que voldria la voluntat col·lectiva. És evident que la proposta majoritària per a la composició del Claustre Constituent dels membres d'aquesta Universitat era la del 30-30-30-10, i que fins i tot s'havia debatut i aprovat per unanimitat a la Comissió d'Estatuts, en la composició de la qual intervenen tots els estaments. El fet que aquesta voluntat es vegi trencada és per mor del que regula la L.R.U. quan estableix que, com a mínim, en la composició del Claustre hi ha d'haver un 50 % de doctors o, en cas que no fos possible, un 65 % del professorat; d'aquesta manera cal tenir present que, si s'hi volen representar tots els estaments, alumnes, professors no doctors i personal administratiu i de serveis són els qui en surten més perjudicats; així i tot la L.R.U. intenta eliminar la clàssica dicotomia numerari/no numerari i incorpora la de doctor/no doctor. La llei ens hi emmotilla i en l'actual composició del Claustre la Junta de Govern ha procurat que tots els estaments hi fossin representats de la manera més digna possible. El resultat ha estat: un 60 % de professors doctors i numeraris no doctors, un 10 % de professors no numeraris, un 20 % d'estudiants i un 10 % de P.A.S. (personal d'administració i serveis).

Ara tenim tota aquesta feina feta, només ens resta esperar que de Madrid ens ho aprovin i tirin endavant pel que fa a l'elecció de rector i la discussió dels estatuts. Hem estat la primera Universitat a presentar-ho i la capdavantera en les discussions de Claustre i el seu reglament, i ens agrada esser la primera a tenir-lo aprovat. Podem dir, sense falsa modèstia, que el nostre model de reglament s'ha fet córrer per totes les universitats espanyoles, que hi han cercat informació per poder estructurar els seus Claustres. Quant als Estatuts, hi ha un esberrany fet, pendent de discussió per part de la Comissió de l'Avantprojecte, però l'entrada en vigor de la L.R.U. ens bloqueja la feina feta, ja que hem d'adaptar els nostres estatuts a la llei i cal reconèixer que aquesta delimita moltes funcions de govern, molts aspectes d'estructura i de funcionament, així com moltes funcions del professorat i el seu accés a la Universitat. De totes maneres hem de creure que el fet que surti una Llei de Reforma Universitària, amb tots els pros i els contres que pugui tenir, és una alenada d'esperança per començar a bastir els fonaments legals de la institució i tenir la certesa que els òrgans de Govern tindran una regulació que no es podrà ignorar.

És evident que la L.R.U. incideix notablement en una sèrie d'aspectes que fins ara han estat el principal motiu de discussió i d'incertesa entre el nostre col·lectiu; de la mateixa manera que introdueix innovacions també es limita a regular per llei funcionaments que de fet ja són costum, com per exemple la contractació de professors i personal administratiu i de serveis. Dóna atribucions més directes al Govern de la Universitat sobre el control i avaluació docents. Institucionalitza amb més força el grau de doctor. Elimina el clàssic sistema d'oposicions i dóna més importància al currículum i a la tasca docent feta, alhora que redueix les interinitats al màxim d'un any (interinitats que fins ara han mantingut la roda universitària). I també obre un camí de confiança als professors no numeraris que fa cinc o més anys que fan feina a la Universitat de cara a accedir al professorat titular mitjançant les proves d'idoneïtat.

L'ordenació universitària i la necessària incidència en la nostra societat, així com la inserció en el desenvolupament legislatiu de la Comunitat Autònoma al llarg d'aquest procés que tot just acabam d'iniciar, són les principals fites del nostre col·lectiu. I ens esperen, com sempre, la feina i la il·lusió.

INAUGURACIÓ DEL CURS ACADÈMIC 1983-84 DE LA UNIVERSITAT DE PALMA DE MALLORCA AL TEATRE PRINCIPAL

A les dotze del migdia del propassat 11 d'octubre de 1983 fou solemnement inaugurat el curs acadèmic 1983-84 al Teatre Principal de la Ciutat de Mallorca. La taula acadèmica, coberta amb un tapís brodat amb la figura de Ramon Llull, presidida pel President de la Comunitat Autònoma, Gabriel Cañellas, era formada pel Rector de la U.P.M., Nadal Batle, i quatre Vice-rectors, Ernest Belenguer, Lluís Garau, Antoni Vicens i Antoni Bennàssar. A més de la resta d'autoritats universitàries assistiren a l'acte, entre d'altres personalitats, el Capità General de Balears, Ruíz de Oña, el President del Consell Insular de Mallorca, Jeroni Albertí, el Conseller de Cultura, Francesc Gilet, la Regidora d'Educació, Betlem Aguiló, el President del Parlament, Antoni Cirerol, i el Governador Civil, Carlos Martín.

En primer lloc el Secretari General de la Universitat, Alejandro Onsaló, llegí la Memòria del Curs 1982-83, amb la qual puntualitzà les activitats més importants portades a terme pel nou equip rectoral, des de les obres d'infraestructura i ordenació acadèmica i la creació dels gabinets de mitjans de comunicació i normalització lingüística fins als treballs de cadascuna de les Facultats i Escoles.

Tot seguit el Rector disposà la investidura dels nou nous doctors, als quals imposà les respectives medalles. A continuació prengueren possessió dels seus càrrecs els nous professors numeraris, els quals, després de la lectura del Catedràtic de Llengua Catalana Dr. Joan Miralles de la fórmula en llatí de l'assumpció de responsabilitats, la juraren i/o prometeren un a un.

La lliçó inaugural —«La Romanització de les Illes Balears»— fou feta pel Catedràtic de Prehistòria Dr. Antoni Arribas i Palau. El professor Arribas explicà el procés d'implantació a les Illes, de forma paulatina i diversificada, de la

cultura Romana, detallant totes les etapes i els aspectes de l'arribada, el desenvolupament i l'assimilació de la cultura dels Romans, així com les circumstàncies, etapes històriques i pervivència dels sis segles de romanització.

El Rector de la U.P.M., en el seu breu i clarificador discurs, explicà que, després de dos-cents cinquanta anys, apareixia de bell nou l'autogovern universitari. Informà dels nombrosos problemes amb què es trobà el nou equip rectoral, des de les deficiències d'infraestructura fins a la manca d'Aula Magna, per la qual cosa l'acte es feia en un teatre, i aprofità l'ocasió per demanar un local a qualsevol de les institucions. Referint-se a la pròxima entrada en vigor de la Llei de Reforma Universitària expressà la voluntat de diàleg, ajuda i col·laboració tant amb el Govern Autònom com amb els Consells de Mallorca, Menorca i Eivissa. Afirmà que la Universitat ha d'esser un element capdavanter de la cultura i acabà dient que la U.P.M. era la primera Universitat de l'Estat que ja havia format el seu Claustre Constituent.

El President de la Comunitat Autònoma donà per inaugurat el curs amb unes paraules amb què destacà que la Universitat no té per objecte esser una expensidora de títols, sinó un centre irradiador de cultura i ciència, i subratllà la importància de la funció científica i investigadora. Afirmà, finalment, que l'agermanament demostrat a l'acte és l'exponent de les magnífiques relacions que hi ha entre les dues institucions.

La Coral Universitària tancà l'acte cantant el "Gaudeamus Igitur".

El públic, que omplia el Teatre Principal, era format majoritàriament per estudiants i professors, molts d'ells amb vestit acadèmic, així com per ciutadans i persones del nostre món cultural. A l'entrada del teatre hi havia una exposició de maquetes i plànols del futur edifici de Biològiques i del Campus Universitari.

JUNTA DE GOVERN

Des de l'aparició de l'anterior Butlletí s'han fet les següents juntes de govern (presentam un extracte dels acords més importants):

14 de juny

Aprovació del pressupost del curs 1983-84.

8 de juliol

Aquesta junta fou monogràfica. S'hi va aprovar el reglament per a la composició i el funcionament del Claustre Constituent segons la normativa de la LRU.

11 de juliol

— Aprovació dels cursos de doctorat per al curs 1983-84 de les distintes Facultats.

— Aprovació de les ajudes a la investigació.

— Aprovació del pla d'estudis d'Educació Especial presentat per l'Escola Universitària de Formació del Professorat d'E.G.B. Això representa una nova secció dins els estudis de Magisteri.

— Aprovació del projecte de col·laboració acadèmica, amb algunes condicions, entre la Universitat i l'Escola d'Assistents Socials, per tal de transformar aquesta escola en una Escola Universitària adscrita a la Universitat.

— Aprovació de la normativa per a constituir els tribunals que han de jutjar els concursos públics de nova contractació de professorat.

— Nomenament com a doctors honoris causa de la Universitat de Palma de Mallorca dels senyors: Joan Mascaró i Fornés, Josep Suñer i Blanes i Manuel Tuñón de Lara.

12 de setembre

— Aprovació del projecte de conveni entre la Universitat i el Col·legi d'Advocats, amb el fi de promoure l'estudi i el coneixement del Dret.

— Aprovació de les normes electorals per a elegir els claustrals del Claustre Constituent.

— Aprovació de normes per a la designació de caps accidentals de Departament.

— Informació a la Junta de la creació del Gabinet Tècnic del Rectorat, format pel Gabinet de Mitjans de Comunicació, Gabinet de Normalització Lingüística i Oficina d'Informació.

— Concessió de venia docenci a diversos professors per a l'Escola d'Infermeria.

8 de novembre

A la darrera junta de govern abans de la sortida d'aquest Butlletí se va tractar dels següents punts:

— Se va informar sobre els contractes amb el Centre Regional de televisió referents a l'assessorament sobre l'idioma i a la col·laboració per fer programes culturals.

— Se va fer la constitució i els nomenaments d'encarregats de les aules de cultura, que seran el vehicle de transmissió d'activitats culturals a la comunitat universitària. Se varen fer els nomenaments per a l'Aula de Música: Joan Company i Florit; Aula de Teatre: Pere Noguera i Vizcaíno; Aula de Cinema: Perfecto Cuadrado; i Aula d'Arts Plàstiques: Matilde Mollà i Giner.

— Se va tractar de diversos aspectes sobre el compliment de la jornada docent, i de les instruccions del Ministeri sobre les incompatibilitats dels docents.

— Els directors de tesis doctorals, per mitjà del cap de departament, hauran de fer un informe anual sobre la marxa dels treballs dels seus doctorands.

— Se va aprovar una proposta sobre la necessitat d'obtenir una correcta gestió econòmica de les places i la racionalització de les plantilles.

TESIS DE LLICENCIATURA I DOCTORALS

FACULTAT DE CIÈNCIES

TESIS DE LLICENCIATURA

Autor: Pablo BALLESTER BALAGUER.
 Títol: «Contribución a la química de diaciones de ácidos α, β insaturados».
 Director: Ramón Mestres Quadreny.
 Examinat el dia: 22-9-83.
 Qualificació: EXCEL·LENT.

Autor: Lluís Antoni FIOL MORA.
 Títol: «Estudi del poblament florístic de l'habitació urbana de Palma de Mallorca».
 Director: Lleonard LLORENS GARCIA.
 Examinat el dia: 30-9-83.
 Qualificació: EXCEL·LENT.

Autor: Magdalena GALMÉS MATAS.
 Títol: «Oxidación de p-ariloxifenoles por sal de Fremy. Síntesis de dibenzofuranoquinonas».
 Director: José Manuel SAA RODRÍGUEZ.
 Examinat el dia: 5-9-83.
 Qualificació: EXCEL·LENT.

Autor: Ángel M.ª POMAR GOMÁ.
 Títol: «Influencia de la iluminación, la edad y la dieta sobre la motilidad gastrointestinal del pollo (*Gallus gallus domesticus* L.)».
 Director: Rubén RIAL PLANAS.
 Examinat el dia: 7-10-83.
 Qualificació: NOTABLE.

Autor: Antonia TERRASA GARCÍA.
 Títol: «Complejos de Fe-III con mononucleótidos. Síntesis y estudio por espectroscopía infrarroja, ultravioleta y Mössbauer».
 Director: Virtudes MORENO MARTÍNEZ.
 Examinat el dia: 5-10-83.
 Qualificació: NOTABLE.

FACULTAT DE DRET

TESIS DE LLICENCIATURA

Autor: José AGUILÓ REGLÁ
 Títol: «Bases para un plan de informática jurídica para Baleares».
 Director: Manuel ATIENZA RODRÍGUEZ.
 Examinat el dia: 30-9-83.
 Qualificació: EXCEL·LENT.

FACULTAT DE FILOSOFIA I LLETRES

TESIS DE LLICENCIATURA

Autor: Carles Francesc BALLE BLANES
 Títol: «Les novel·les de Josep Pla».
 Director: Joan ALEGRET LLORENS.
 Examinat el dia: 7-6-83.
 Qualificació: EXCEL·LENT.

Autor: Ana Patricia TRAPERO LLOBERA.
 Títol: «Aproximación a la semiótica teatral».
 Director: Francisco José DÍAZ DE CASTRO.
 Examinat el dia: 15-9-83.
 Qualificació: EXCEL·LENT.

Autor: Jesús SALINAS.
 Títol: «Aprender a ver: un ensayo de pedagogía audiovisual».
 Director: Antoni J. COLOM.
 Examinat el dia: 10-11-83.
 Qualificació: EXCEL·LENT.

Autor: M.ª José MARTÍNEZ DE TODA.
 Títol: «Aportaciones educativas de las escuelas extranjeras de Mallorca».
 Director: Antoni J. COLOM.
 Examinat el dia: 10-11-83.
 Qualificació: EXCEL·LENT.

DOCTORS HONORIS CAUSA

JOSEP SUREDA I BLANES

Josep Sureda i Blanes (Artà, 1890) és un d'aquests intel·lectuals que, com els germans Huxley o C.P. Snow, ha donat una obra que no sols abasta l'aspecte estrictament científic, sinó també les preocupacions filosòfiques o històriques que el fet científic projecta en el món, a més de preocupacions estrictament literàries.

Pertany per edat a la que en literatura s'ha anomenat Escola Mallorquina. Però «La Nostra Terra», l'òrgan d'aquest moviment, inclou no sols les aportacions literàries de M.A. Salvà, Gabriel Alomar, Llorenç Villalonga i Rosselló Pòrcel, sinó que també hi publicaven articles de divulgació científica gent com G. Colom, M. Massutti, F. de Sales Aguiló i Josep Sureda Blanes. És paradigmàtic en aquest aspecte el número dedicat l'any 1932 a Goethe amb ocasió del seu centenari. La personalitat del polític, científic i literat alemany és considerada des de tots els punts de vista amb una profunditat i originalitat que impressionen encara el lector d'avui dia.

La tasca de Sureda Blanes és, doncs, per una banda, estrictament científica en els primers anys, d'història de la ciència, i cal considerar-lo un dels peoners a l'Estat espanyol, a nivell industrial, com a promotor d'indústries, mallorquines i foranes, i, per l'altra, purament literària o de crítica literària.

De la seva tasca com a investigador diu Manuel Lora Tamayo en el seu llibre *La investigación química española*, Madrid 1981, a la pàg. 137: «En el laboratorio de la Escuela Politécnica de Zurich, y con Staudinger, que fue después Premio Nobel, J. Sureda Blanes se inició con un trabajo sobre reacciones entre compuestos diazóicos alifáticos y difenilcetónxas y varios etilénicos y acetilénicos (Anal. 16, 611, 707 (1918)) que conducen a compuestos pirazólicos, citado aquí porque se ve en estas orientaciones de Staudinger un anticipo a las adiciones 1, 3 que constituyen hoy la gran aportación de Huisgen a la Química Orgánica».

En la seva tasca com a historiador científic excel·leix, a més dels estudis publicats al «Chemiker Zeitung» sobre la química del platí iniciats al Seminari de Vergara pels germans Elhuyar i Chabaneau, per la biografia del científic menorquí Orfila. *Orfila i la seva època* és un estudi exhaustiu sobre la formació d'un científic —Orfila és acceptat mundialment com el creador de la moderna Toxicologia, i fou mestre del químic francès Dumas— i el seu entorn, és a dir, la química. La química que a final del segle XVIII i principi del XIX es produïa a Espanya, època per cert molt més brillant que altres de posteriors. La figura de Vicenç Mut, el físic mallorquí del segle XVII que segons López Piñero és el màxim exponent de la física a Espanya del seu temps, també va ésser objecte d'estudi per part de J. Sureda Blanes: al seu llibre *Petites històries* li dedica un capítol, per exemple.

A partir de l'any 1926 el doctor Sureda Blanes abandona la Universitat per dedicar-se a la indústria. L'època més fructífera d'aquesta tasca és el període 1933-1952, en què com a director de les fàbriques d'Indústries Agrícoles Mallorquines dona un impuls important a la indústria agroalimentària de les Illes i intenta treure el màxim profit dels seus recursos agrícoles.

Pel que fa al camp estrictament literari, cal esmentar els llibres dedicats a crítica literària, les biografies i altres obres purament descriptives. La seva prosa —cal incloure-hi els textos d'història de la ciència— és una de les més notables entre la que produeixen els assaigistes en llengua catalana des de principi de segle. Només la prosa de J. V. Foix i tal vegada la de Joan Fuster assoleixen aquest nivell de puresa i expressivitat que té el català de J. S. Blanes.

MANUEL TUÑÓN DE LARA

Nace en Madrid el 8 de septiembre de 1915.

Estudios en Universidad Central. Licenciado en Derecho, 1936. Diplomado en Estudios Superiores de Derecho Político y Constitucional. París-Sorbona, 1948. Diplomado en Literatura y Filología españolas. París-Sorbona, 1952. Diplomado de la Escuela de Altos Estudios de la Sorbona; sección de Historia económica y social. París, 1953.

Profesor de la Universidad de Pau (Francia) - Facultad de Letras (Historia de España y América Latina) desde 1965 y Catedrático de la misma desde 1977 (de primera clase desde 1979).

Doctor de Estado es-Lettres, de Francia, título defendido en la Universidad de Pau, en 1977, ante un Tribunal de catedráticos de las Universidades de París-Sorbona, Burdeos, Besançon, Pau y Madrid-Complutense.

Director del Centro de Investigaciones Hispánicas de la Universidad de Pau desde 1969.

Director de los Coloquios de Historia Contemporánea de la Universidad de Pau, hispano-franceses, desde su creación, en 1970, cada año, hasta 1980. Miembro del GRECO (Groupe de Recherches Coordonnées) del CNR (Centro Nacional de Investigaciones Científicas de Francia) dedicado a Historia de España, y director del equipo consagrado a Historia social contemporánea, desde su creación en 1978.

Miembro de la «Maison des Pays Ibériques» de la Universidad de Burdeos, igualmente vinculada al CNRS (desde su creación en 1978) y responsable del Centro de documentación de historia contemporánea de España en la misma institución.

Traductor y Redactor de la UNESCO de 1958 a 1964.

Desde 1979, Consultor de la Historia de la Humanidad de la UNESCO.

OBRA. (Se menciona la publicada, omitiendo sus primeras investigaciones. Igualmente se omite la obra literaria).

«La España del siglo XIX». París, 1961 (ampliada en sucesivas ediciones), «Panorama económico de España», París, 1962, «Variaciones del nivel de vida en España», Barcelona, 1965, «Introducción a la historia del movimiento obrer», Barcelona, 1965 (Premio Nova Terra), «La España del siglo XX», París y Roma, 1966, «Antonio Machado», Barcelona, 1967, «Historia y realidad del Poder», Madrid, 1967, «El hecho religioso en la historia de España», París, 1968.

Joan Mascaró i Fornés nasqué a Santa Margalida el 8 de desembre del 1897, fill de Martí Mascaró i Sansó, de Sant Llorenç des Cardassar, i de Joana Aina Fornés i Tauler, de Santa Margalida. Fins als cinc anys residí al seu poble natal i després passà a viure a Palma, a casa d'un oncle seu, ja que els seus pares havien emigrat a Alger el 1910. Estudià inicialment amb alguns mestres particulars i després cursà quatre anys d'estudis a La Salle i sis anys a l'Escola Superior de Comerç, d'on sortí diplomad el 1913 com a perit mercantil i dos anys més tard com a professor mercantil. Per aquests anys aconseguí d'entrar al Consolat Britànic de Palma com a secretari i començà a aprendre l'anglès, llengua en què ha arribat a ser una verdadera autoritat.

És també per aquests anys que en Joan March i Ordinas, «En Verga», li proposa d'acompanyar el seu fill Joan a l'estranger per tal de seguir estudis a la Universitat. Ambdós van a Bèlgica, però a la fi Mascaró suggereix d'anar a Anglaterra, on té moltes relacions. Acudeixen a Cambridge i aquí Mascaró es lliura amb entusiasme a l'estudi de la llengua i la literatura anglesa, al sànscrit i al pali. Coneix també Dámaso Alonso, amb qui l'arriba a unir una forta amistat. L'any 1930 dicta una sèrie de conferències com a lector a Oxford sobre els místics espanyols i fa curssets de castellà per ràdio. Més envant fa també diverses conferències sobre Shakespeare, i coneix Salvador de Madariaga. El 1931 se'n va a Ceilan a la recerca del seu ideal orientalista i és vice-rector del Parameshvara College at Jaffna de Ceilan.

L'any següent, el 1933, retorna a Barcelona i col·labora amb l'Escola Normal de la Generalitat i amb el famós Institut Escola com a professor de sànscrit. Com a deixeble seu es destaca Ramon Panikar, també famós orientalista.

El 1936 la Guerra Civil sorprèn Joan Mascaró a Mallorca, però a la fi aconsegueix passar a Alger i Anglaterra. A partir del 1939 s'instal·la a Cambridge i es dedica a la tasca docent com a professor de sànscrit i pali, i col·labora a diverses revistes i publica algunes traduccions dels clàssics indis que l'han convertit en una de les grans autoritats mundials en la matèria.

D'entre les seves publicacions podem destacar *Education in Ceilan*, en què explica els seus ideals educatius; el 1935 publica el capítol XI del *Bhagavad Gita*, la primera traducció del sànscrit al català. El 1938 John Murray de Londres li publica la traducció dels *Upanishad*. El poeta Rabindranat Tagore llegeix aquesta versió i li envia una llarga carta molt elogiosa. El 1954 F. de B. Moll li publica una selecció de poemes de Keats traduïts al català amb una introducció. El 1958 publica en edició de luxe *Lamps of fire* (330 poemes o fragments traduïts en prosa de totes les religions i obres espirituals). N'hi ha reedicions posteriors. Cal destacar també diverses obres traduïdes del sànscrit i del pali publicades a la col·lecció Penguin Books: el *Bhagavad-Gita* (del sànscrit) del 1962, l'*Upanishad* (també del sànscrit), republicada el 1965, que li valgué una càlida lloança de Jorge Guillén; el *Dhammapada*, del pali, del 1973. Aquestes traduccions a l'anglès tenen també la versió castellana corresponent a Mèxic. El nombre total d'exemplars d'aquestes edicions és molt alt i assoleix en certs casos els 100.000.

Joan Mascaró és, en suma, un model de dedicació a l'ensenyament universitari durant la seva dilatada vida. Ha influït decisivament en l'actual desvetllament per la filosofia i la mística orientals, als països anglo-nord-americans i així mateix a Mèxic, i també és considerat com un dels millors coneixedors de l'idioma anglès, del sànscrit i del pali.

Per tot això, els departaments de Llengua Catalana i de Literatura Catalana demanam que la Junta de Facultat proposi la investidura de Joan Mascaró i Fornés com a Doctor Honoris Causa de la nostra Universitat, i que s'activin les actuacions per tal que això pugui ser realitzat com més aviat millor.

JOAN MIRALLES
Cap del Departament
de Llengua Catalana

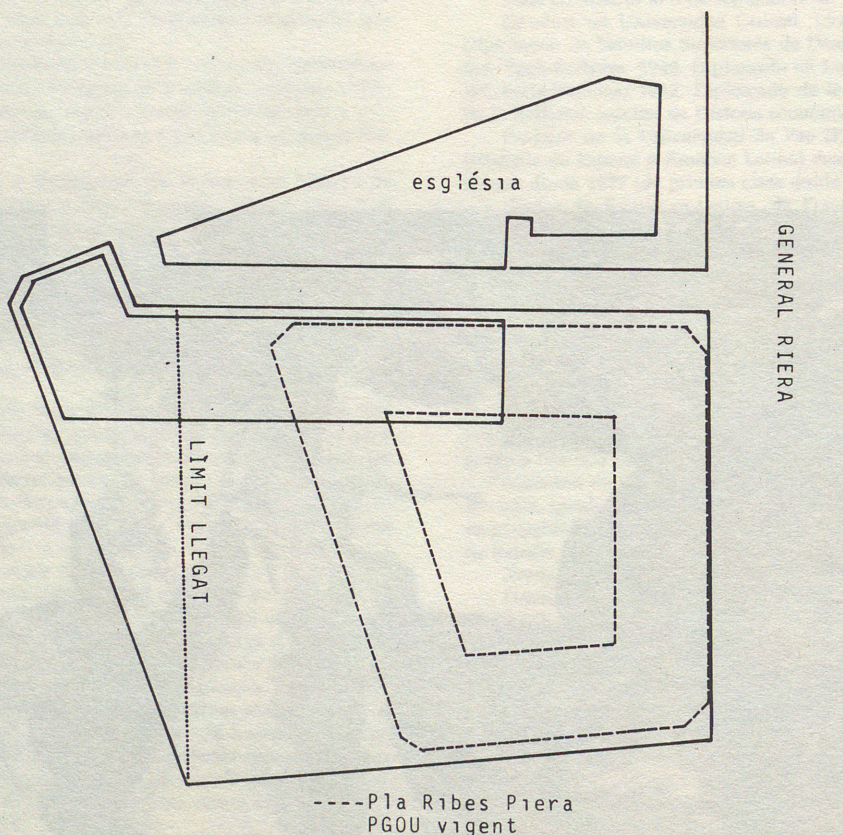
EL SÒL DE LA UNIVERSITAT

La realitat de la Universitat i el seu creixement passen per la realitat física d'un sòl on arrelar: el Campus. Ara per ara està pràcticament saturat, si pensam que prest hi haurà la nova facultat de Biològiques.

A hores d'ara la Universitat té moltes possibilitats per a la creació de noves unitats i nous centres, però topa amb el greu problema de trobar on plantar-los amb el Campus saturat. Aquesta realitat la férem arribar als revisors del PGOU i, en comptes de produir-se el no creixement del Campus primerament proposat, podrà créixer seguint les fites de l'avanç d'ordenació aprovat inicialment per l'Ajuntament i ara inclòs al PGOU. D'aquesta manera es podrà deixar anar la idea primària d'escampar la Universitat arreu de Ciutat de Mallorca, idea molt cara perquè suposaria multiplicar serveis comuns i llarga perquè suposaria adquirir uns edificis que no estan lliures ni són venals.

L'altre solar amb què compta la Universitat és del llegat Màdico, el camp de l'Antoniana, al carrer General Riera. Aquest solar, a l'anterior pla, el Ribes Piera, era qualificat com a edificable en zona intensiva A, amb un total de 24.040 m² construïbles per a vivenda i 4.448 m² per a aparcaments. A l'actual proposta el 85 % del solar queda com a zona verda amb la possibilitat de compensació amb un solar del Consell. A hores d'ara estam negociant amb l'Ajuntament aquest canvi de qualificació: per part de l'Ajuntament hi ha molt d'interès a enllestir-lo prest i favorablement per col·laborar que el llegat pugui esser invertit al Campus i resoldre d'una vegada la manca de terra que la Universitat té per arrelar.

BARTOMEU OBRADOR
Arquitecte col·laborador
de la Universitat

A partir del 7 de abril y hasta el 30 de mayo del corriente año ha permanecido en nuestra Universidad el conocido filósofo español José Ferrater Mora, residente y docente universitario en Estados Unidos desde 1947.

El profesor Ferrater Mora fue invitado por la Fundació March. Tal como explicó su representante en la inauguración del ciclo de conferencias dictadas por el profesor, esta invitación de la Fundación forma parte de su programa de colaboración para el desarrollo y mejoramiento del nivel de nuestra Universidad.

Dentro de las actividades desarrolladas por el filósofo están las específicamente universitarias, llevadas a cabo en la Facultad de Filosofía y Letras, y que han consistido en: por una parte, el dictado de un curso sobre la obra fundamental de la Filosofía Moderna, «La Crítica de la Razón Pura», del filósofo alemán I. Kant, y, por otra, el

desarrollo de un seminario para profesores, seminario centrado en una de las obras más recientes del mismo profesor, «De la materia a la Razón», en la que aborda algunos de los temas más actuales de la Filosofía. Además con carácter de abiertas al público en general ha dictado un ciclo de conferencias que han versado sobre: «Modos de hacer filosofía», «El mundo de Calderón» y «Sobre el Concepto de la inteligencia». Posteriormente a cada conferencia ha habido coloquios en los que el público ha participado con gran interés. Por último, y fuera de las actividades programadas, el profesor Ferrater Mora mantuvo encuentros informales con profesores de Filosofía de la Universidad con el objeto de discutir con ellos trabajos de investigación que actualmente llevan a cabo.

ADELAIDA AMBROGI ÁLVAREZ

L'ESCOLA D'ESTIU DE MALLORCA - 1983

Dels dies 23 al 31 d'agost se celebrà a l'Institut Antoni Maura de Palma la XII edició de l'Escola d'Estiu de Mallorca, iniciada l'any 1968.

El nombre de matriculats fou d'uns 570 ensenyants dels diferents nivells educatius, especialment de Parvulari i E.G.B. Els cursets foren uns vuitanta, dels quals un 20 % eren en llengua castellana. S'agruparen en: Llar d'Infants (0-3 anys), Parvulari, Cicle Inicial, Cicle Mitjà, Cicle Superior, B.U.P.-F.P., Tallers, Monogràfics: es va tornar, per tant, a la forma organitzativa d'altres anys, després d'alguns canvis fets per Cicles a les sessions dels matins de l'any 1982.

La xerrada inaugural la féu l'educadora Marta Mata, que parlà de «Els moviments de renovació pedagògica». Entre altres coses, digué: «el canvi que encara necessita l'Escola», perquè «encara no tenim una Escola bona que entusiasmi els infants». «Aquest any 1983 els moviments de renovació necessiten: renovar, compartir i escampar.»

Aquest any 1983 els organitzadors es proposaren dos objectius bàsics: «retrobar l'esperit lúdic i jugarer que havia tengut l'Escola d'Estiu i recuperar el caire ideològic i progressista, que ha anat minvant els darrers anys. I declaràvem el

nostre fracàs pel que fa a la consecució d'aquest darrer». (*Editorial* del «Diari de l'Escola d'Estiu» del dia 26-8-83).

L'Escola d'Estiu, lloc que vol esser d'intercanvi i discussió d'experiències educatives, organitza, també, activitats complementàries (cinema, teatre, recitals, presentacions de llibres i publicacions, taules rodones, exposicions de material, etc...). De totes elles, destacaríem: el recital del cantant Pi de la Serra; l'excel·lent representació teatral de *La tigressa i altres històries*, de l'autor italià Dario Fo, escenificada per Manuel Barceló; les taules rodones sobre: la L.O.D.E.; «Escola i desigualtat»; «Autonomia i educació»; «Les A.P.A.s i Educació».

L'Escola d'Estiu és un patrimoni dels mestres i com a tal ha d'esser respectat, per això ha augmentat en un membre més la seva representació al Secretariat Tècnic, de totes maneres és fonamental que la seva independència sia respectada també. Els Grups d'Hivern continuen reunint-se i funcionant i una nova Escola d'Estiu s'està ja preparant. Endavant!

RAMON BASSA

ENCONTRES RELATIVISTES ESPANYOLS 1983

Del 27 al 30 de setembre varen tenir lloc a l'Escola de Mestres d'E.G.B. els Encontres Relativistes Espanyols 1983, organitzats pel departament de Física Teòrica de la Facultat de Ciències i l'ICE.

Aquests Encontres pretenen que els especialistes en Relativitat d'Espanya (aquest any han estat quaranta-tres doctors, tres de Palma) s'expliquin mútuament els resultats de les seves investigacions així com el programa de recerca per al proper curs, per, d'aquesta manera, aconseguir una millor coordinació i uns millors resultats.

Les conferències i comunicacions (7 + 10) no varen ser gaire nombroses, a fi de poder comptar amb una bona discussió dels temes proposats.

Entre les conferències, com a temes més de «moda», en destacariem dos: el primer tracta de la recerca de solucions exactes de les equacions de la Relativitat General amb interessos astrofísics i cosmològics, que va ser desenvolupat pels doctors Fustero, Verdaguer i Papadopoulos, i en el qual també treballen els professors del nostre departament; el segon tracta del moviment relativístic de dues estrelles en connexió amb la recerca de la radiació gravitatòria, que va ser desenvolupat pels doctors Lapiedra, Portilla, Aguirregabiria, Bel i Damour.

El text de les conferències serà publicat en una edició conjunta ICE-Facultat de Ciències.

DEPT. DE FÍSICA TEÒRICA

VII CONFERENCIA INTERNACIONAL DE ESTUDIOS DEL MEDITERRANEO

Celebrada del 3 al 5 de agosto de 1983 en Sóller, Mallorca. Organizada por el Dowlingk College Oakdale, Long Island, New York, 11769. Con la colaboración de la Universidad de Palma de Mallorca.

Temas:

1. Historia de Mallorca, su Cultura, Arqueología, Literatura.
Chairmans John E. Fagg y Joan Miralles.
2. Literatura y caballería catalana.
Chairman Ignacio M. Gómez Reinoso.
3. Geografía de Mallorca.
Chairman Bartolomé Barceló.
4. Ramon Llull.
Chairman J. Hillgarth.
5. Los «chuetas» de Mallorca.
Chairman Baltasar Porcel.
6. Investigaciones recientes en estudios mediterráneos.
Chairman Alfred Tovias.
7. Archivos.
Chairman Antoni Mut.

Tomaron parte ciento doce personas, en especial profesores y estudiantes universitarios españoles y extranjeros, en su mayor parte de Estados Unidos de América.

El total de comunicaciones fue de 107, y la aportación de la Universidad de Palma de Mallorca fue de 31.

Hay que destacar la ponencia n.º 3, Geografía de Mallorca: la aportación del Departamento de la U. de P.M. fue muy importante.

Para poder asistir a las conferencias y comunicaciones era preciso por parte de las personas que no se habían inscrito a la Conferencia de proveerse de una credencial o identificación, y fueron 187 personas las que la solicitaron.

PRIMERAS JORNADAS SOBRE ESTUDIOS DE CIENCIAS DEL MAR EN ESPAÑA
(Las Palmas de Gran Canaria 26-28 de mayo de 1983)

11

Un Real Decreto de 15 de octubre de 1982 creó en la Universidad Politécnica de Las Palmas un Centro Universitario Superior de Ciencias del Mar que empezó a funcionar en el curso 1982-83 sin haberse establecido previamente ni su plan de estudios ni la titulación que concluidos los mismos habría de otorgarse. Esta situación motivó la reunión el pasado mes de mayo en Las Palmas de un grupo de especialistas relacionados con el medio marino para tratar de hallar respuesta a los interrogantes abiertos sobre el nuevo centro universitario. A esta reunión asistió como observador un representante de nuestra Universidad con el objeto de obtener elementos que permitieran ver en qué medida podría tomarse en consideración la implantación de unos estudios de este género en nuestras islas.

Los debates, que llevaron a los asistentes a plantearse problemas básicos como el de qué es lo que define o configura una ciencia en relación con las otras, o el dilema entre generalización y especialización, se centraron fundamentalmente en torno a las siguientes cuestiones: la alternativa entre la creación de una nueva carrera que ofrezca una síntesis del actual conocimiento fraccionado y la reestructuración de las carreras tradicionales, creando en este último caso una química del mar, una física del mar, una biolo-

gía marina, etc...; la inclusión o no en esta carrera de síntesis de los aspectos tecnológicos y de explotación del medio marino; la ponderación de las necesidades reales de la sociedad respecto de especialistas relacionados con el medio marino; y, en fin, la conveniencia de estructurar estos estudios en un solo ciclo común o en dos con especializaciones, así como las materias a incluir. Las conclusiones, alcanzadas con mucho esfuerzo, se materializaron en un proyecto de plan de estudios con dos ciclos comunes (además de un tercer ciclo de doctorado), en el que el primero constaría de cuatro cursos y el segundo de un curso que culminaría con la elaboración de una tesina. Quedó abierta la cuestión de si además del título de licenciado cabría otorgar, previo cumplimiento de ciertos requisitos, un título tecnológico (ingeniero oceanógrafo). En cualquier caso se hizo patente que un centro de esta naturaleza únicamente habría de tener sentido, dados los grandes medios que necesita para su correcto funcionamiento y que superan las posibilidades de una sola Universidad, si cuenta con el respaldo de todo el país. De lo contrario, diría el profesor Margalef, es mejor «matar el niño».

LUIS GARAU

«UNIVERSITAT», UN PROGRAMA DE
RÀDIO CADENA ESPANYOLA DEDICAT A LA
UNIVERSITAT DE PALMA DE MALLORCA

Des del dijous dia 10 de novembre de 1983 a les 24 hores —i cada dijous del Curs—, Ràdio Cadena emet un programa, d'una hora de duració, dedicat íntegrament a la U.P.M. i dirigit per la periodista Lola Suberviola. La finalitat d'aquest espai universitari serà informar d'una manera clara, àmplia, exhaustiva i divertida de tots els problemes, activitats, línies d'investigació, de pensament, etc., etc., de la nostra Universitat. Ràdio Cadena emet en F.M.: la seva localització

és 88 punt 8 i el seu telèfon 21 38 40.

Des d'aquí es fa una crida a tota la Comunitat Universitària perquè doni notícies, faci suggerències, anuncis per paraules i doni qualsevol informació per aquest programa. Podeu posarvos en contacte amb el Gabinet de Mitjans de Comunicació (telèf. 29 52 00) o telefonar durant l'emissió.

Treballar amb els nins a partir de les coses que els són més properes i fer-ho amb sortides, enquestes, en una paraula, tocant-les amb les mans, és una pràctica de cada vegada més estesa.

Els programes que regulen l'ensenyament per tot l'estat espanyol també han entrat en aquesta dinàmica; ara són uns «programes renovats».

Però, naturalment, no basta sortir i mirar. El mètode d'investigació s'aprèn practicant. Per això, des de fa sis estius, se celebren les Setmanes de Renovació Educativa —enguany la VII—, en les quals participen mestres interessats en aquesta qüestió.

Enguany s'ha fet al Port d'Andratx, organitzada per la Comissió de Renovació Educativa de Mallorca amb el patrocini de l'Institut de Ciències de l'Educació, el Departament de Geografia i el d'Extensió Universitària de la Universitat de Palma de Mallorca.

Els temes dels quals s'ha tractat han estat molts i variats:

— Vàrem fer un itinerari per situar-nos en el terreny que volíem conèixer, del qual un grup s'encarregà de fer la redacció fent anotacions de les coses més característiques de cada lloc. Hi adjuntaren un mapa.

— Vàrem fer sortides a sa Dragonera i la Trapa i n'elaboràrem un itinerari i una guia d'excursió.

— Vàrem entrevistar el batle de Calvià, amb el qual parlàrem de la qüestió Turisme i també d'Urbanisme.

— Recerca de fonts orals: Parlàrem amb gent d'Andratx i S'Arracó de l'emigració a Cuba i a França. De fer corda. Vérem una sínia i recordàrem els jocs antics i perduts.

— Vàrem visitar els fars del Port d'Andratx i els de sa Dragonera. Amb un dels tècnics mecànics de senyals marítims parlàrem de l'evolució i situació actual dels fars.

— Hi va haver una sessió d'informàtica a càrrec de Jaime Martínez, el qual ens va explicar les possibilitats administratives i educatives dels ordinadors.

— Visitàrem les excavacions del puig de ses Abelles i King's Park, a Santa Ponça. Ens acompanyà Maite Orfila.

— A l'estació d'Aqüicultura del Port d'Andratx vérem el procés que s'està experimentant per aconseguir criar servioles en captivitat.

— Un grup va treballar amb pescadors i persones nascudes al lloc per tal de fixar els topònims del Port.

De cada treball es passà informació, sobretot ciclostilada, però també en cintes de cassette i de vídeo i amb fotografies i diapositives.

Amb tot això s'ha elaborat un dossier per a cada participant, del qual podeu trobar una còpia al Departament de Geografia.

La VII Setmana de Renovació Educativa va acabar amb una reunió en la qual es va elegir la Comissió que organitzarà la VIII S.R.E.: es feren propostes concretes com fer-la per Campos, Felanitx, Ses Salines, o també Estellencs, Banyalbufar, etc.

CLIMENT PICORNELL

F.I.S.A.L.

Durant els darrers anys s'ha incrementat ràpidament la investigació sobre nous tipus de Lògica que intenten modelitzar el raonament natural i els processos cognoscitius. Una de les finalitats que persegueixen aquests treballs és servir de fonament teòric a la tecnologia d'ordinadors: aplicar a la màquina certes capacitats d'intel·li-

gència semblants a les de l'home.

Europa té una forta tradició en Lògica Matemàtica i, d'acord amb aquesta tradició, la investigació d'aquestes noves lògiques és especialment destacable en molts països del Vell Continent, on hi ha uns grups d'especialistes activament involucrats en aquestes investigacions.

Coneixedora d'aquest fet, la Universitat de Palma de Mallorca, en col·laboració amb els Departaments de Matemàtiques i Estadística de l'E.S.T. d'Arquitectura, ambdós pertanyents a la Universitat Politècnica de Barcelona, va organitzar un primerencontre d'aquests grups a Mallorca. El primer F.I.S.A.L. (Fall International Seminar on Applied Logic) va tenir una durada de cinc dies (del 26 al 30 de setembre de 1983) i es féu a Porto Colom, on especialistes en Lògica, Ciències de la Computació i Filosofia varen tractar dels darrers problemes relacionats amb la Lògica i les seves aplicacions a la Intel·ligència Artificial, en particular a l'anàlisi del llenguatge natural, raonament aproximat, sistemes experts i reconeixement de formes.

Els integrants del primer F.I.S.A.L. i els treballadors que hi exposaren foren:

C. Alsina (Barcelona). *A Primer on t-norms.*

F. Azorín (Madrid). *Diversidad e incertidumbre.*

E. Sánchez (Marsella). *On Inference with Fuzzy Quantifiers.*

J. M. Terricabras (Sant Feliu de Guíxols). *On Llull's Logic.*

V. Costes (Tolosa de Llenguadoc). *Semantic Data Analysis with Self Learning.*

M. Delgado (Granada). *Decision Problems in Fuzzy Environment.*

X. Domingo (Barcelona). *On Fuzzy Modifiers for Natural Reasoning.*

F. Esteva (Barcelona). *On Finite De Morgan Algebras.*

L. Fariñas (Tolosa de Llenguadoc). *Modal Logic in Knowledge Representation.*

R. López de Mántaras i L. Valverde (Barcelona). *Cluster Validity through Indistinguishability Relations.*

G. Mayor (Palma de Mallorca). *Sobre una classe d'operacions entre conjunts difusos.*

N. Piera (Barcelona). *Morphisms and Synonymy.*

B. W. Pilsworth (Bristol). *New Developments in FRIL - Fuzzy Relational Inference Language for Expert Systems.*

T. Riera (Barcelona). *On Fuzzy Classifications.*

T. Sales (Barcelona). *A Boolean Multiple Valued Logic.*

E. Trillas (Barcelona). *Some Remarks on Menger's Logic of Whishes and Commands.*

L. Valverde (Barcelona). *On Classifications Obtained from Indistinguishabilities.*

J. L. Verdegay (Granada). *Mathematical Programming in Fuzzy Environment.*

M. A. Vila (Granada). *On Fuzzy Graphs.*

La intenció d'aquest primerencontre fou també que fos el primer d'una sèrie de seminaris que s'haurien de fer cada any.

Aquest Primer Seminari de Lògica Aplicada a Mallorca ha tingut lloc gràcies al patrocini de la Conselleria de Cultura de la Comunitat Autònoma de les Balears i a la col·laboració de l'Associació de Veïnats de Porto Colom, l'Ajuntament de Felanitx, la Caixa de Balears «Sa Nostra» i el Consell Insular de Mallorca.

MIQUEL MONTSERRAT

BREU NOTÍCIA DE LA PRIMAVERA CULTURAL 83 DE LA U.P.M.

La primavera cultural de mil cinc-cents vint-i-set era anunciada per una garlanda de flors d'ametller de seda crua amb un desig de saviesa signat pels més cap-clars i benignes Jurats: «Seria convenient que llegiren dues càdires, una de Teologia i altra de Filosofia, perquè los jóvens així de la Ciutat com de la part forana puguén estudiar.»

Quan faltaven setze anys, pocs mesos i dies per al dos mil, la Universitat de Palma de Mallorca va fer anys i organitzà, per donar-se i donar gust, unes Festes de la Intel·ligència.

Cinquè aniversari de la UPM, desè aniversari de la Facultat de Ciències, eren bons estímuls per muntar un xou-mostrari dels sabers amb els quals, el plural Centre de Pensament

universitari, recerca, juga, medita i, sobretot, ensenya. La maquinària organitzativa, individus i departaments de tot l'organigrama del Llogaret Universitari, s'encengué.

Si, amb una ullada lenta, repassau el tríptic del prospecte-programa trobareu una reproducció en blanc i negre del cartell multicolor de Na Maria Carbonero que fou un espot publicitari còsmic i anuncià les festes a tot el món (col·locau una mala fi d'òptiques per veure la difusió del convit: ciutadans i forans i de totes les Illes, institucions de la cultura catalana, de les cultures mediterrànies i de les que van d'Europa a la resta del Planeta).

Si desplegau la mirada cap al tríptic descobrireu activitats tan calidoscòpiques, variades i per a tots els públics com la investidura del senyor Francesc de Borja Moll com a doctor *honoris causa* de la UPM, la projecció del primer western fet a Mallorca, «Bona Terra per morir», la conferència-debat «Literatura en el Periodisme» de Ramon Barnils i els concerts amb música d'escoltar o ritmes de ballar. Cal recordar que, si la super-berbena amb «Huapacha Combo» saturà el pati de l'Institut Ramon LLull, els concerts de música clàssica o de cançó foren un èxit de públic ampli i heterogeni. L'espectacle teatral «Manicòmic» pel grup «El Tricicle» hauria pogut fer temporada a Ciutat, on tornaran molt prest.

L'arbre de la Facultat de Ciències, a través de les branques dels seus departaments, presentà un casting de mestres pensadors, d'exploradors científics, de primers noms de la investigació, de caps clars d'arreu de la Terra: devuit professors amarats de saviesa contaren, des del catorze d'abril fins al sis de juny, els seus treballs i esforços, debateren els camins de les Ciències, reflexionaren sobre problemàtiques específiques i interdisciplinàries, explicaren les seves visions i relacions entre Ciència i Societat i, fins i tot, al-

guns donaren diversos seminaris. Cal encursivar que es començà a fer pràctica vertadera aquesta idea tan repetida de l'osmosi necessària entre comunitat universitària i ciutadana: tots els actes van esser oberts. Un detall elemental i exemplar fou el servei d'autobús que funcionà, abans i després de les conferències de la Facultat de Ciències, des de Palma al Campus.

Si capgirau el tríptic apareixen els cicles de cinema de la Facultat de Dret i de Filosofia i Lletres. El cicle de la Facultat de Dret es féu en el Teatre Principal amb una estructura de temes actuals (Sentència, Pacifisme, Revolució Industrial, Llibertat d'Expressió, Universitat), unes taules rodones amb participació de persones representatives (tant pels seus sabers com pels seus càrrecs) i la projecció de films ad hoc. El cicle de la Facultat de Filosofia i Lletres, organitzat pels departaments d'Història de l'Art, Moderna i Contemporània i el Col·lectiu de Cinema i patrocinat per «La Caixa», feia el número sis de les Setmanes de Cinema Històric. En els Multicines Chaplin es projectaren cinc pel·lícules amb presentació i debat i es feren dues conferències, a càrreg de Fèlix Fanés i Enric Lahosa, sobre llenguatge cinematogràfic.

L'atmosfera cultural d'aquestes activitats universitàries, impulsades pel vice-rectorat d'Extensió Universitària i patrocinades amb la important ajuda de «Sa Nostra» i la col·laboració de l'Ajuntament de Palma, fou de col·loqui, i de circumloqui, de debat i de polèmica, de recerca i d'intercanvi, i també d'antidogmatisme, de pluralisme tant ideològic com metodològic, en un mot, d'antitclausura.

«Aquesta primavera cultural 83 no fa estiu si no té una sempresseguida continuació», afirmava una alumna de Biològiques dins un col·loqui. El fresc programa de tasques culturals d'aquesta tardor és la resposta.

X CONGRESO NACIONAL DE SEDIMENTOLOGIA

Los días 26 al 30 de septiembre se ha celebrado en Maó (Menorca) el décimo Congreso que, con carácter nacional, organiza habitualmente el Grupo Español de Sedimentología. En él se han dado cita 178 especialistas que se hallan integrados en las distintas Universidades, empresas y centros de investigación del país.

El acto de inauguración se celebró en el Ayuntamiento de Maó el día 26 de septiembre y la Clausura, precedida de la asamblea general del grupo, tuvo lugar en la sede del Consell Insular de Menorca el día 30. Durante las sesiones científicas se presentaron un total de 112 comunicaciones y 18 posters, que han cubierto los distintos campos que integran esta especialidad de la Geología; de ellas, 15 han hecho referencia a las Baleares, 12 a distintos aspectos del Neógeno mediterráneo y 12 a la Geología marina de la cuenca mediterránea occidental.

La Universidad de Palma ha estado presente en los distintos actos del Congreso y ha sido parte activa en la organización de las excursiones técnicas; éstas han cubierto seis jornadas de

campo, cuatro en Mallorca y dos en Menorca, y con ellas se ha tratado de mostrar la secuencia estratigráfica del terciario de las Baleares y plantear su interpretación sedimentológica. A tal efecto se ha editado una Guía de las Excursiones, en colaboración entre el Institut d'Estudis Baleàrics y la Universidad de Palma de Mallorca. Esta Guía, titulada «El Terciario de las Baleares (Mallorca-Menorca)», comprende dos partes; en la primera se presentan las distintas Unidades que integran el Terciario de las dos islas, enmarcadas en la Geología de la cuenca mediterránea occidental, y en la segunda se describen siete itinerarios.

LLUÍS POMAR

Convenis

COL·LEGI D'ADVOCATS

El passat dia 10 d'octubre se va signar el conveni de col·laboració entre el Col·legi d'Advocats, representat pel seu degà, Excm. Sr. Juan López Gayá, i la Universitat de Palma de Mallorca, representada pel rector, Excm. i Magfc. Sr. Nadal Batle Nicolau.

A la introducció del conveni se recorda la col·laboració que ja hi havia entre la Facultat de Dret i el Col·legi, relació que cristal·litzava en la celebració de diversos cicles de conferències i la revista «Cuadernos de la Facultad de Derecho», en la qual col·laboren diversos advocats.

L'acord actual contempla les següents qüestions:

— organitzar dos cicles de conferències anuals com a mínim;

— la Facultat informará el Col·legi sobre els cursos de doctorat i lectura de tesis doctorals, i ambdues entitats se comunicaran les activitats culturals respectives;

— les biblioteques d'ambdues institucions estaran a l'abast dels membres del Col·legi i dels professors de la Facultat;

— la Facultat de Dret mantindrà la publicació dels «Cuadernos», amb la inclusió de la secció dedicada a jurisprudència. La selecció de textos d'aquestes planes, la farà el Col·legi d'Advocats;

— les dues parts signants s'obliguen a promoure la creació d'una Escola de Pràctica Jurídica i a recrear l'antiga Acadèmia de Jurisprudència Pràctica i Dret Patri Sant Basili Magne, establerta a Palma sota la protecció del Reial Col·legi d'Advocats l'any 1816.

El present conveni serà vigent fins al 30 de juny de 1985 i, si no hi ha denúncia per cap de les parts, s'entén prorrogat fins al mateix dia i mes de l'any 1987.

C.S.I.C.

A finals de setembre se va signar un conveni de col·laboració entre el C.S.I.C. (Consell Superior d'Investigacions Científiques), representat pel seu President, Dr. José Elguero Bertolini, i la Universitat de Palma, representada pel Rector, Dr. Nadal Batle. L'acte de la firma va tenir lloc al vaixell «García del Cid», que pertany al C.S.I.C. i que en aquells moments feia una campanya d'investigació dels fons marins del Mediterrani per a l'Institut d'Investigacions Pesqueres de Barcelona, institut que serà el primer a col·laborar en una campanya amb la nostra Universitat.

A l'acte esmentat se va signar l'acord marc entre les dues institucions i les bases per al desenvolupament d'aquest acord. L'acord s'estableix en funció del desenvolupament de la investigació científica i tècnica i pretén treure profit de la millor manera dels cabals humans i materials d'ambdues institucions.

Els acords de col·laboració presos són els següents:

— cooperació en la realització de programes concrets: la col·laboració comença i acaba amb el programa.

— utilització conjunta d'instal·lacions, equips i biblioteques. Prestacions financeres. Possibilitat de concessions de comissions de servei.

— col·laboració entre Centres o Instituts del C.S.I.C. i Departaments de la Universitat, que poden anar més enllà d'un programa.

— concertació sobre prestacions que ha de fer a la Universitat un centre propi del C.S.I.C. instal·lat en ella o a l'inversa.

— possibilitat de creació de centres coordinats com a organismes mixtos de les dues institucions. La creació d'un centre d'aquestes característiques implicarà l'establiment d'un conveni específic per a dur-la a terme.

S'establirà una comissió mixta paritària C.S.I.C.-U.P.M., designada pels respectius òrgans de govern. Aquesta comissió complirà les funcions de seguiment, potenciació i avaluació de l'acord marc, i d'arbitratge en el cas de conflicte.

La vigència d'aquest acord és de quatre anys. Mig any abans d'acabar s'ha de proposar per part de les dues institucions la seva pròrroga. Si alguna de les dues parts decidís de donar per acabat aquest conveni, se compromet a dur a terme les accions amb què s'hagués compromès amb anterioritat.

I.C.O.NA.

El passat mes d'octubre se va firmar un conveni de col·laboració entre la Universitat i l'I.CO.NA. (Institut per a la Conservació de la Naturalesa) destinat a fomentar el desenvolupament dels estudis científics i tecnològics.

La col·laboració s'establirà de les maneres següents:

a) Intercanvis d'informació, publicacions i documentació científica i tecnològica.

b) S'afavorirà la col·laboració d'especialistes d'ambdues entitats en temes d'interès comú, se promourà la realització d'activitats comunes o complementàries.

c) Utilització de laboratoris i d'instal·la-

cions de cada part pels experts de l'altra.

d) Concessió de beques.

Per vigilar la marxa del conveni s'establirà una comissió mixta formada per tres membres de cada institució. Aquesta comissió mixta estudiarà i decidirà el programa anual d'activitats. Redactarà així mateix una memòria dels estudis realitzats anualment. També s'encarregarà de l'aprovaçió de les publicacions dels treballs fets dins el marc del conveni. Aquestes publicacions se podran fer de manera conjunta o separada. En tot cas, s'haurà d'assenyalar que el treball correspon al conveni de col·laboració.

JORNADES D'EDUCADORS D'ESCOLES INFANTILS I DE PREESCOLAR. PORTO CRISTO, del 19 al 22 d'octubre de 1983

Del 19 al 22 d'octubre, a Porto Cristo (Mallorca), se celebraren les Jornades d'Educadors d'Escoles Infantils i de Preescolar, organitzades per l'Institut de Ciències de l'Educació dins el programa de perfeccionament del professorat d'enguany.

A la presentació del programa es justificava l'organització d'una activitat d'aquesta complexitat en funció de la innegable importància de l'educació als primers estadis de la vida del nin, a les escoles bressol i als centres de preescolar, però també es feia ressaltar l'oportunitat de la seva celebració a uns moments com els actuals en què el Projecte de Llei de reforma de les escoles infantils, que, segons afirmà la representant de la Directora General d'Educació Bàsica, està en fase d'elaboració molt avançada, suscita la lògica expectació i inquietud entre el professorat afectat.

Una prova d'aquest interès fou la massiva acollida que tingueren les Jornades, a les quals participaren més d'un centenar d'educadors, mestres, psicòlegs i, en general, professionals vinculats a les escoles infantils i de preescolar, provinents de zones diverses de l'Estat Espanyol, en especial del País Basc, Catalunya, País Valencià, Madrid, Canàries i Galícia, a més d'una important presència mallorquina i menorquina.

Una de les característiques del programa d'activitats que, en general, fou valorada positivament pels assistents va ser el funcionament simultani els horabaixes dels tres tallers —joc,

plàstica i psicomotricitat—, mentre es reservaven els matins per a la lectura i discussió de les ponències.

Els temes de què es tractà foren de gran interès per als educadors: desenvolupament psicològic del nin, programació de les activitats educatives, organització d'escoles infantils, alimentació als primers anys de la vida de l'infant, la globalització com a metodologia, etc., i es comptà amb la participació d'especialistes de conegut prestigi, tant de les nostres Illes com d'altres comunitats.

La jornada diària acabava amb la presentació de comunicacions, debats i reunions de treball per grups. Farem ressaltar, per acabar, la celebració el dia 21 de la taula rodona sobre el tema de la reforma de les escoles infantils, que comptà amb la valuosa presència de la Directora General d'Educació Primària de la Generalitat de Catalunya, Sra. Sara Blasi, i de la Delegada personal de la Directora General d'Educació Bàsica del Ministeri d'Educació, Sra. Francesca Majó Clavell; el Director Provincial de Balears, Sr. Andreu Crespi, s'excusà de la seva absència a darrera hora. Les intervencions d'ambdues personalitats donaren lloc a un animat col·loqui amb els professors assistents, que, sens dubte, valoraren l'autèntica primícia informativa que se'ls ofería sobre un tema del màxim interès per a ells.

IMMACULADA PASTOR

JORNADES DE BIOQUÍMICA

Organitzades per l'Institut de Ciències de l'Educació i el Departament de Bioquímica de la nostra Universitat, s'han desenvolupat els passats dies 2, 3 i 4 de novembre, a la Facultat de Ciències, les primeres Jornades de Bioquímica sobre «Regulació del metabolisme intermediari en animals superiors». Es tractava de donar coneixement de la situació actual de la recerca en unes àrees concretes de la Bioquímica, mitjançant l'exposició i el debat de diversos models experimentals i la revisió de temes aliens a la regulació del metabolisme, ço que s'ha realitzat amb la intervenció de caps de grups de recerca de la Universitat espanyola. Les Jornades van començar amb els temes del «Control metabòlic del pes corporal», presentat pel Dr. Alemany, i les «Adaptacions bioquímiques durant la lactància», a cura del Dr. Remesar, ambdós de la Universitat de Barcelona. En la següent jornada van intervenir el Dr. Montoya, de la Universitat de Cadis («Segundos mensajeros de la acción hormonal»), el Dr. Llobera, de la Universitat de Barcelona («Captació dels triglicèrids circulants pels teixits»), i el Dr. Herrera, de la Universitat d'Alcalá de Henares, que va tractar dels «Efectos del alcohol sobre el metabolismo, síndrome del acoholismo fetal». En la darrera jornada el Dr. Arola, de la Facultat de Química de Tarragona, va exposar el «Paper dels ions metàl·lics en el metabolisme», i el Dr. Planas, de la Universitat de Barcelona, les «Interrelacions metabòliques del ferro i del coure en les aus».

Per altra banda, es van assenyalar les perspectives de la investigació científica fent especial referència a la problemàtica de les universitats joves que, com la nostra, manquen d'una tradició però tenen els avantatges del començament d'una estructuració amb la possibilitat de connectar amb les necessitats del país per mitjà de camins oberts de col·laboració i assistència. Es va fer palesa la conveniència de la col·laboració entre els investigadors en el marc d'acords interuniversitaris, que permeti als de casa nostra d'aprofitar l'experiència d'altres centres. Aquests temes es van tractar en una taula rodona, com a cloenda de les activitats, amb participació de tots els conferenciants i assistents. Amb un nivell d'interès molt elevat, l'assistència oscil·là entre un i dos centenars de persones segons la conferència. Es va produir la participació de professors i sobretot d'alumnes dels darrers cursos de les llicenciatures en Ciències, ço que va fer desprendre de les aules universitàries aquell ambient cultural i d'inquietud científica que és la seva essència.

ANDREU PALOU

PROGRAMA D'ACTIVITATS DE PERFECCIONAMENT DEL PROFESSORAT NOVEMBRE-DESEMBRE 1983

1. INICIACIÓ AL TEATRE.
Curs per a professors d'E.P. i E.G.B.
Professor: Pere Noguera Vizcaíno.
Palma, novembre-gener.
2. DIDÀCTICA DEL LLENGUATGE
A PREESCOLAR I CICLE INICIAL.
Curs per a professors d'E.P. i C.I.
Professor: M.ª Antònia Pujol Maura.
Palma, novembre-maig.

3. **CURS D'EXPRESSIONI PLÀSTICA.**
Curs per a professors d'E.P. i C.I.
Professors: M.ª Antònia Santandreu Caldentey i Margarita Davi Hubscher.
Palma, del 28 de novembre al 2 de desembre.
4. **L'EMISSORA DE F.M. A L'ESCOLA.**
Curs per a professors d'E.G.B., F.P. i B.U.P.
Professors: Ferran Aguiló, Gabriel Matamalas i Jesús Salinas.
Eivissa, 17, 18 i 19 de novembre.
5. **DIDÀCTICA DE L'ELECTRICITAT.**
Seminari per a professors de F.P.
Professors: Antoni Maried Agut i Ramon Casanovas Casanovas.
Palma, 16 i 17 de desembre.
6. **INFORMÀTICA I ENSENYAMENT.**
Seminari per a professors de B.U.P. i F.P.
Professors: Josep Miró, Andrés González, Antoni Pons, Biel Fiol, Llorenç Mestre, J. M. Escalas, C. García i Rosalia Bilbao.
Palma, del 28 de novembre al 2 de desembre.
7. **JORNADES DE BIOQUÍMICA: REGULACIÓ DEL METABOLISME INTERMEDIARI EN ANIMALS SUPERIORS.**
Jornades per a professors de B.U.P., C.O.U. i Universitat.
Professors: Marià Alemany, Xavier Remesar, Eladio Montoya, Miquel Llobera, Emilio Herrera, Lluís Arola i Josep Planas.
Palma, del 2 al 4 de novembre.

SEMINARIS PERMANENTS

Durant aquest curs escolar podran funcionar seminaris permanents per zones o àmbits territorials i per nivells, cicles o àrees educatius.

OBJECTIUS:

- Aglutinar els professionals d'un determinat nivell, cicle o àrea i àmbit territorial.
- Facilitar l'intercanvi d'experiències educatives.
- Promoure la formació de grups de treball específics.
- Fer propostes relatives a les activitats de perfeccionament de professorat.

FUNCIONAMENT:

Cada Seminari Permanent tindrà un coordinador que prepari, orienti i reculli el treball del grup.

Aquests Seminaris, per a la seva constitució, hauran de presentar un projecte de treball que inclogui:

- Plantejament del treball del curs i perspectives.
- Dinàmica, horari i periodicitat de les reunions.
- Previsió de participants.

Per part de l'I.C.E. es preveuen els següents Seminaris Permanents:

— A cada un dels àmbits territorials de Palma, Inca, Manacor, Menorca i Eivissa-Formentera:

- D'Escoles Infantils i de Preescolar.
- De Cicle Inicial d'E.G.B.
- De Cicle Mitjà d'E.G.B.
- A l'àmbit territorial de cada illa:
- D'àrees específiques del Cicle Superior d'E.G.B. (Matemàtiques, Ciències, Idiomes...).

No obstant això, es consideraran totes les propostes de Seminaris Permanents que ens arribin abans del 15-XII.

20 BATXILLERAT

Han començat les seves tasques els Seminaris Permanents Geografia-Història, Llengua i Literatura, Ciències Naturals, Física i Química, Anglès, Francès, Llatí, Grec, Català, Filosofia, Dibuix i Música. El seu objectiu general, a més dels particulars de cada Seminari, és iniciar i promoure, dins les seves possibilitats, un procés que pretengui, fonamentalment, una major adequació dels objectius, continguts, metodologies i recursos del sistema educatiu a les necessitats dels alumnes i a la realitat natural i cultural de les illes.

FORMACIÓ PROFESSIONAL

Actualment s'estan organitzant Seminaris permanents de les diferents matèries que s'integren a les tres àrees de F.P. S'han constituït ja

els Seminaris de Física-Química i Matemàtiques, i estan en preparació els d'Anglès, Llengua Catalana, Llengua Castellana, Tècniques d'Expressió Gràfica, Tecnologia i Pràctiques Administratives, Tecnologia de l'Electricitat i Pràctiques d'Electrònica.

INSCRIPCIÓ:

Lloc: I.C.E.

Dates: Les inscripcions podran fer-se fins 5 dies abans del començament de cada activitat.

Horari: d'11,30 a 13,30 (de dilluns a divendres).

PER A MÉS INFORMACIÓ:

I.C.E. de la Universitat de Palma de Mallorca.

Carrer Pedagóg Joan Capó (Edifici de l'Escola U. del Professorat d'E.G.B.).

Palma de Mallorca.

Telèfons: 20 15 51 - 20 14 12.

Publicacions

PUBLICACIONES REBUDES

- *Estudios de teoría ortográfica del español.* Abraham Esteve Serrano. Universitat de Múrcia. Centre dipositari: Escola Universitària d'E.G.B.
 - *Estudios sobre la ley de arrendamiento rústico.* J. A. Cobacho Gómez. Universitat de Múrcia. Centre dipositari: Facultat de Dret.
 - *Fundición de una campana en 1405.* José Sánchez Real. Universitat de València. Centre dipositari: Facultat de Filosofia i Lletres.
 - *Guillem Mesquida.* Jeroni Juan Tous. Ajuntament de Palma. Centre dipositari: Secretariat de Publicacions.
 - *Itinerarios geológicos de la provincia de Cádiz.* Diversos autors. Universitat de Cadis. Centre dipositari: Facultat de Ciències.
 - *Lógica y norma, ciencia y sociedad.* Miguel Sánchez-Mazas. Universitat del País Basc. Centre dipositari: Facultat de Filosofia i Lletres.
 - *Mallorca y Estrada Vilarrasa.* Baltasar Porcel. Caixa de Balears. Centre dipositari: Secretariat de Publicacions.
 - *Manual para el diagnóstico de Leishmaniasis.* M. Iniesta y M. Luengo. Universitat de Múrcia. Centre dipositari: Facultat de Ciències.
-

- *Memòria 1979-1983.* Conselleria d'Educació i Cultura. Centre dipositari: Secretariat de Publicacions.
- *Modelos de administración educativa descentralizada. Su aplicación a la región de Murcia.* J. Monreal y A. Viñao. Universitat de Múrcia. Centre dipositari: Escola Universitària d'E.G.B.
- *Narrativa románica a finales de la Edad Media.* Fernando Carmona. Universitat de Múrcia. Centre dipositari: Facultat de Filosofia i Lletres.
- *La obra poética de Eduardo de Ory.* M. Ramos Ortega. Universitat de Cadis. Centre dipositari: Facultat de Filosofia i Lletres.
- *Presencia de Salamanca en la obra de Cervantes.* S. Méndez Peñate. Universitat de Salamanca. Centre dipositari: Facultat de Filosofia i Lletres.

- *Ramon Llull.* J. Gayà Estelrich. Ajuntament de Palma. Centre dipositari: Secretariat de Publicacions.
- *Recursos científicos y líneas de investigación: 1982.* Universitat del País Basc. Centre dipositari: Secretariat de Publicacions.
- *El reto de la energía.* M. W. Khouja. Longman. Londres i Nova York. Centre dipositari: Facultat de Filosofia i Lletres.
- *Tomàs Monserrat. Retratista d'un poble.* Toni Catany. Caixa de Balears. Centre dipositari: Secretariat de Publicacions.
- *Trasplantes de órganos y tejidos.* A. Suárez García. Universitat de Màlaga. Centre dipositari: Facultat de Ciències.

INDICE GENERAL

PARTE 1. INTRODUCCION AL Terciario de las Baleares, Mallorca y Menorca.	1
LAS ISLAS BALEARES EN EL MARCO GEOLOGICO DE LA CUENCA MEDITERRANEA OCCIDENTAL DURANTE EL Terciario. Oriol Riba i Arderiu.	3
EL Terciario de Mallorca. L. Pomar, M. Marzo, A. Barón.	21
ESTRUCTURAS DE DEFORMACION EN EL MIOCENO INFERIOR DE ES PORT D'ES CANONGE Y DEL MACIZO DE RANDA (MALLORCA). L. Pomar, A. Rodriguez Perea, P. Santanach.	45
EL NEOGENO DE MENORCA. A. Obrador, L. Pomar, A. Rodriguez-Perea, M.J. Jurado.	59
 PARTE 2. ITINERARIOS.	 73
ITINERARIO A. EL PALEOGENO DE SW DE LA SIERRA NORTE DE MALLORCA. M. Marzo, L. Pomar, E. Ramos, A. Rodriguez-Perea.	75
ITINERARIO B. EL NEOGENO INFERIOR DE MALLORCA: PORT D'ES CANONGE-BANYALBUFAR. A. Rodriguez-Perea, L. Pomar.	91
ITINERARIO C. EL NEOGENO INFERIOR DE MALLORCA: RANDA. L. Pomar, A. Rodriguez-Perea.	115
ITINERARIO D. LA UNIDAD ARRECIFAL DEL MIOCENO SUPERIOR DE MALLORCA. L. Pomar, M. Esteban, F. Calvet, A. Barón.	139
ITINERARIO E. MIOCENO SUPERIOR DE MALLORCA: UNIDAD CALIZAS DE SANTANYI ("COMPLEJO TERMINAL"). J.J. Fornós, L. Pomar.	177
ITINERARIO F. EL NEOGENO DEL SECTOR DE MAO. A. Obrador, L. Pomar (col. A. Rodriguez-Perea, J.J. Fornós).	207
ITINERARIO G. EL NEOGENO DEL SECTOR DE CIUTADELLA. A. Obrador, L. Pomar, M.J. Jurado, A. Rodriguez-Perea, J.J. Fornós.	233

GES GRUPO ESPAÑOL DE SEDIMENTOLOGIA

EL Terciario de las BALEARES (Mallorca - Menorca)

GUIA DE LAS EXCURSIONES

X CONGRESO NACIONAL DE SEDIMENTOLOGIA

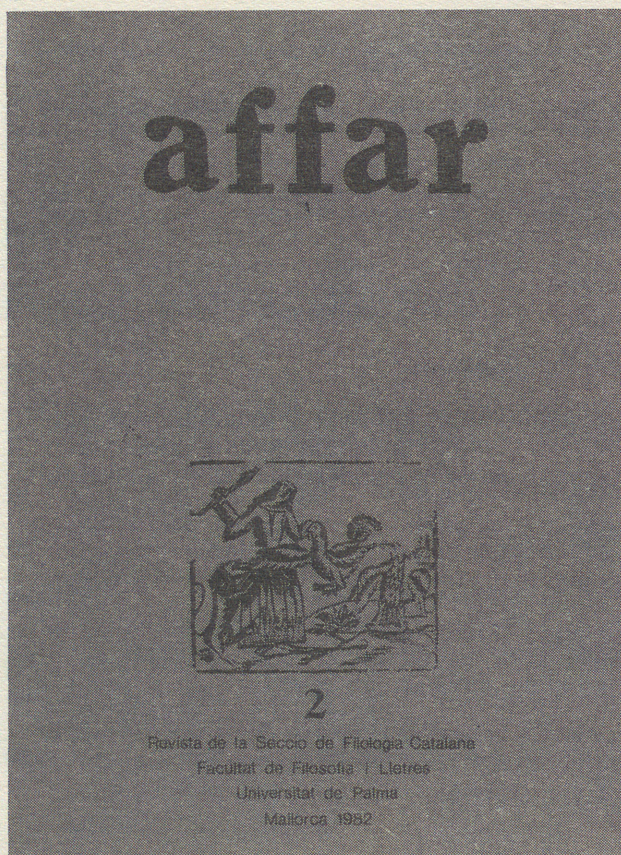
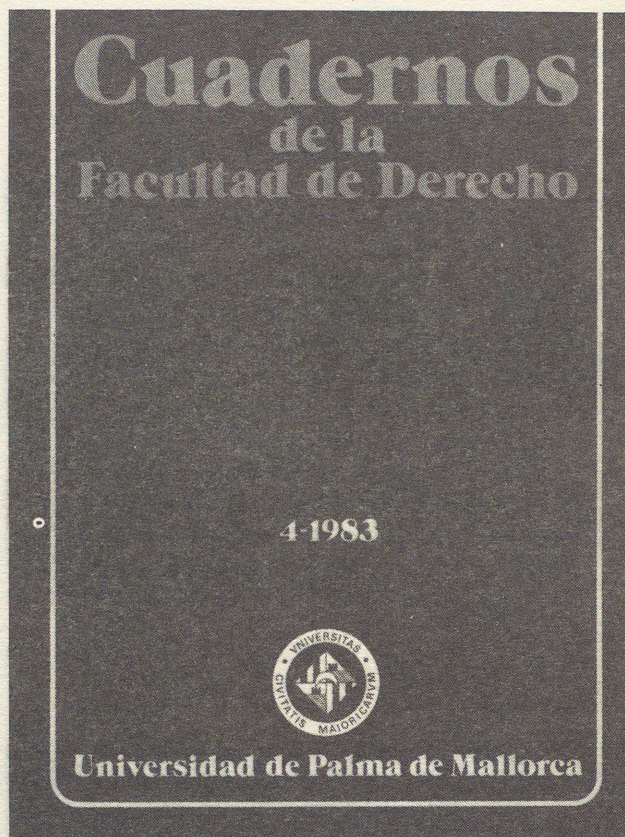

26 al 30 de Septiembre

MENORCA'83

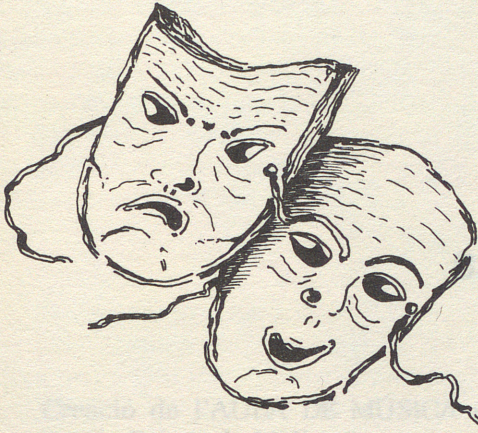
INSTITUT D'ESTUDIS BALEÀRICS
UNIVERSIDAD DE PALMA DE MALLORCA

	Págs.
ESTUDIOS	
Javier Boix Reig <i>El principio de legalidad en la Constitución</i>	7
Eduardo Calderón Susin <i>Arbitrio judicial y circunstancias del delito en el Código de Justicia Militar</i>	31
Antonio Reina Bernaldez <i>Cuestiones acerca de la aplicación del método sociológico al Derecho Eclesiástico español</i>	69
José Angel Torres Lana <i>La partición por comisario</i>	95
 BIBLIOGRAFIA	
Bartolomé Domenge Amer, <i>El derecho de sobreedificación y subedificación</i> (Juan Vidal)	123
Manuel Atienza Rodríguez, <i>Marx y los Derechos Humanos</i> (Luis Segura)	126
Victor y Antonio Reina, <i>Lecciones de Derecho Eclesiástico Español</i> (Antonio Pérez Ramos)	128
RELACION DE LIBROS RECIBIDOS	129
 JURISPRUDENCIA DE LA AUDIENCIA TERRITORIAL DE PALMA DE MALLORCA	
I. Sala de lo Contencioso-administrativo	133
II. Sala de lo Civil	165
III. Salas 1ª y 2ª de lo Criminal	279

ÍNDEX ANALÍTIC

LLENGUA	
El "Llibre de l'Affatus" de Ramon Llull <i>J.Ma. Vidal i Roca</i>	13
Inmigració, Llengua i Ensenyament <i>G. Janer Manila</i>	33
L'estandardització de la llengua catalana: Perspectives actuals <i>Idor Mari</i>	43
 LITERATURA	
Llorenç Villalonga i l'Avantguardisme <i>Magdalena Bou</i>	57
Llorenç Moyà i el seu "Teatre de la llibertat" <i>Maria del Carme Bosch</i>	69
La poesia de Miquel Angel Riera <i>F.J. Díaz de Castro</i>	87
Un epistolari de Llorenç Moyà Gilabert <i>Miquel Gayà</i>	109
Lectura d'un poema de Bartomeu Rosselló-Pòrcel <i>Monique de Lope</i>	133
Aspectes sociològics de Bearn <i>M.A. Manresa</i>	139
Aportacions a l'estudi del teatre mallorquí contemporani <i>Antoni Nadal</i>	147
Notes sobre Salvador Galmés i el lul·lisme <i>P. Rosselló Bover</i>	161
Dos poemes suggerits pel rector de Vallfogona <i>Jaume Vidal i Alcover</i>	173
 CULTURA POPULAR	
Mn. Antoni Maria Alcover, folklorista <i>P. Rafel Ginard Bauçà</i>	187

Aula de teatre

CENTRE D'EXPERIMENTACIÓ TEATRAL DE LA UNIVERSITAT DE PALMA

Tradicionalment s'han dividit els elements humans que participen en el teatre en tres grups: autor, actor i espectador.

Les profundes transformacions que han tingut lloc en el nostre segle van adaptant el teatre a una època de grans canvis que es manifesten d'una manera molt marcada en la ruptura de les fronteres i la independència d'aquests tres grups. Els actors es converteixen en autors —teatre col·lectiu; els espectadors participen com a actors —teatre de participació; i així, amb aquests processos d'interdependència, el teatre va complint funcions que van més enllà del purament teatre-espectacle per entrar dins altres camps o per fer funcions més àmplies.

El teatre de participació, el *happening*, la festa, els espectacles de provocació; totes aquestes formes teatrals pretenen essencialment d'atraçar les funcions de l'actor i/o de l'autor al públic en general, cercant-hi els efectes catàrtics o bé quasi-psicodramàtics, terapèutics i educatius que el teatre pot tenir per a qualsevol persona, és a dir, aprofitant la significació enriquidora que el teatre ens pot aportar.

És dins d'aquest esquema que creim que l'activitat teatral en el si de la Universitat pot ésser un element de formació, de comunicació, d'informació i també de diversió.

Voldríem que aquest projecte arribàs a ésser sentit com a part íntegrament de la vida universitària, i això només serà possible amb la participació i la col·laboració tant d'alumnes com de professors, i confiam que aquest «Centre d'experimentació teatral» respongui a les necessitats i les il·lusions que el tema mereix.

Proposam una plataforma de treball en què tant es pugui experimentar la interpretació com les altres funcions que el teatre requereix, com: dramatúrgia, plàstica, investigació teatral, etc.; totes elles confluiran en l'elaboració de «Projectes» o «Tallers» com a forma pràctica i directa d'experimentació i formació; per altra banda, se cercarà l'assessorament que correspongui a cada «Taller».

Les experiències d'altres universitats ens encoratgen en la posada en marxa d'aquest projecte; també volem saludar des d'ací les altres activitats culturals de la Universitat i manifestar la il·lusió que posam en futures col·laboracions.

Ja estam en marxa, aquest és també el vostre projecte si així ho voleu. Vos esperam.

PERE NOGUERA

Nota: Per rebre més informació, telefonau al 29 52 00, del Rectorat de la Universitat de Palma, Vice-Rectorat d'Extensió Universitària.

Aula de Música

Celebració del «VII CURS DE MÚSICA CORAL I PEDAGOGIA MUSICAL A LES BALEARS».

Dates: del 28 de juliol al 5 d'agost.

Lloc: Col·legi la Porciúncula (Platja de Palma).

Organitzat per: l'Escola de Pedagogia Nacional de l'Institut de Ciències de l'Educació.

Col·laboració econòmica de: la Universitat de Palma de Mallorca i de la Caixa de Pensions.

Com a les edicions anteriors, s'impartiren les especialitats de: Tècnica i cultura vocal (3 nivells), Direcció coral (3 nivells) i Pedagogia musical —mètode Ireneu Segarra— (3 nivells: Curs d'introducció, Parvulari i 1er. grau). L'equip de professors era format per: F. Alomar,

G. Balthes, B. Bibiloni, J. Cabero, M. Cabero, J. Company, F. Crespí, I. Furió, A. Malagarriga, P. Noguera, J. Ma. Pons, M. Pueyo i S. Riera.

Aquest any s'ha aconseguit la cota més alta de participació de totes les edicions fins ara celebrades: 108 alumnes, procedents de Mallorca, Menorca, Eivissa, Catalunya, País Valencià i Madrid.

Com a novetats d'enguany hauríem de destacar: la inclusió de la matèria d'Expressió corporal i el fet de disposar d'un «cor pilot» per a les pràctiques dels alumnes de Direcció coral.

CONCERT N.º 100 DE LA CORAL UNIVERSITÀRIA

Només començat el Curs 1983-1984, la nostra Coral ha celebrat el seu Concert n.º 100 amb una audició oferta el dia 27 d'octubre a l'Església del Convent de Sant Jeroni. La CORAL UNIVERSITÀRIA, que inicià les seves activitats a principi de l'any 1977, féu el primer concert el dia 19 de maig al mateix Convent de Sant Jeroni. Al llarg d'aquests sis anys la Coral ha actuat per quasi tots els pobles de Malloca, com també a Menorca, Eivissa, Formentera, Tenerife, Barcelona i comarques de Catalunya, Alacant, Cuenca,

Tolosa i a les ciutats suïsses de Ginebra i Montreux..., fins arribar al concert n.º 100. Cal assenyalar que les cantades o participació a actes acadèmics, trobades de corals, misses, etc..., no estan incloses dins la xifra dels cent concerts; per tant, a més dels assaigs i caps de setmana musicals, les sessions celebrades per la Coral superen el nombre de cinc-centes.

A tots els qui han fet possible aquests 100 concerts i aquests anys de música a la Universitat, felicitats i per molts d'anys!

Creació de l'AULA DE MÚSICA de la Universitat de Palma de Mallorca.

Sembla, a la fi, que la nostra Universitat disposarà d'una Aula de Música per poder coordinar, millorar i augmentar els esforços i les activitats musicals dirigits al món universitari en particular i a la societat de les illes en general. Si bé és veritat que la nostra Universitat era gairebé l'única de l'Estat espanyol que no disposava d'Aula de Música o Departament Interfacultatiu de Música, no hem d'oblidar que el fet musical ha estat més o manco present, per mitjà d'agrupacions i activitats musicals impulsades i dirigits des del medi universitari, al llarg d'aquests primers anys de vida universitària a les Illes.

La primera activitat en què col·laborarà l'Aula de Música serà el Cicle internacional de concerts per a universitaris que l'Obra Cultural de la Caixa de Pensions presenta amb el títol de «MÚSICA A LA UNIVERSITAT». Aquest cicle, integrat per cinc concerts a celebrar a l'Auditori de Palma, comptarà amb els següents intèrprets:

2 de desembre de 1983: JOAN MOLL (la música pianística francesa entre els segles XIX i XX).

30 de gener de 1984: TURBA MUSICI (músiques i danses del Renaixement).

21 de febrer de 1984: XAVIER JOAQUÍN (concert de percussió).

9 de març de 1984: THE ALBANY BRASS ENSEMBLE (quintet d'instruments de metall-vent).

7 de maig de 1984: THE ALBION ENSEMBLE (quintet de vent).

L'ESCOLA DE PEDAGOGIA MUSICAL de l'Institut de Ciències de l'Educació ha iniciat les activitats del Curs 1983-1984, dirigides tant a infants com a educadors. Després dels bons resultats del curs passat (primer any de funcionament de l'Escola), tant a nivell qualitatiu com a nivell quantitatiu, el present curs ha començat amb la incorporació de noves matèries (violí, piano, flauta, etc.) i amb un nombre d'alumnat molt més elevat que l'any passat. A més de les activitats permanents, l'Escola de Pedagogia Musical coordina el moviment de Corals Infants de Mallorca —que agrupa més de 1.000 nins i nines— i organitza i dirigeix els «Cursos de música coral i pedagogia musical a les Balears».

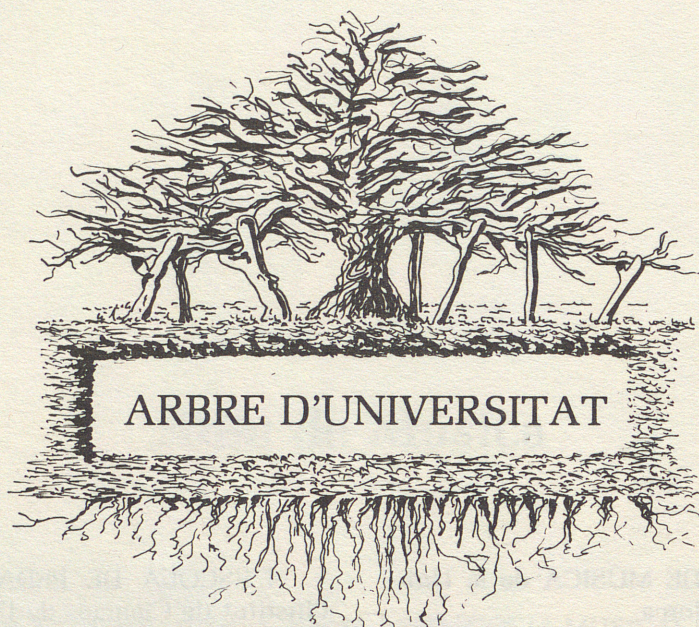
La secció instrumental de LA QUARTA CIÈNCIA ÉS MÚSICA —formació vocal i instrumental de la Coral Universitària, dedicada a la música medieval i renaixentista— ha assistit al «Curs d'interpretació de música del Renaixement a Catalunya», celebrat a La Seu d'Urgell del 4 a l'11 de setembre i organitzat pel Servei de Música del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

PROPERES ACTIVITATS DE LA C.U.

27 de novembre de 1983: Concert a l'església parroquial de Pto. Cristo. A les 19,30 h.

16 de desembre de 1983: Concert de Nadal a l'Auditori de Palma de Mallorca.

JOAN COMPANYY

CURT DOCUMENTAL SOBRE EL DEPARTAMENT DE MICROBIOLOGIA

Comença la sessió i la secció. *Arbre d'Universitat* té per diana la informació tècnico-descriptiva de facultats, escoles, departaments, seccions, càtedres, en una paraula: cadascun dels nuclis de pensament, col·lectiu d'individus, que fan la Universitat de Palma de Mallorca (UPM). En la pantalla de la pàgina, des d'ara mateix, hi haurà un únic subjecte: el *Departament de Microbiologia de la Facultat de Ciències*. Lloc on, alhora, es fa docència i investigació, o sia, transmissió de coneixements sobre aquesta part de la biologia que estudia els microorganismes, i recerca, que es medita, joc i exploració, sobre alguns d'aquests microorganismes, per tal de fer avançar el coneixement i els coneixements.

Seqüència primera: Biografia d'un jove departament.

La veu en off de l'ordinador ens fa saber que les informacions que fornirà del departament de Micro (abreviatura de l'argot biològic) les van donar En Jorge Lalucat Jo, cap actual, Elena García-Valdés i Eduardo Cózar, becaris amb dedicació exclusiva que treballen en la realització

de la tesi doctoral. Primer de tot les dades fresques, història passada i breu, apareixen a la pantalla fosforescent.

Octubre 1977. Inici de funcionament del departament de Micro amb l'ensenyament de Microbiologia de tercer curs a càrrec del Professor Ramón Pérez de Rada.

Setembre 1979. Incorporació d'En Joan Jofre Torroella com a Professor Agregat. Es dona per primera vegada l'*Ampliació de Microbiologia* (assignatura electiva de quart i cinquè curs).

Juny 1980. Incorporació d'En Jorge Lalucat com a Professor Adjunt.

Juny 1981. Accés a Catedràtic d'En Joan Jofre Torroella i creació oficial del *Departament de Microbiologia*.

Setembre 1982. Trasllat del Catedràtic Joan Jofre Torroella a Barcelona. Queda com a cap del departament el Professor Jorge Lalucat.

Gener 1982. Incorporació com a becària del Ministeri d'Educació i Ciència de N'Elena García-Valdés per a fer sa tesi doctoral.

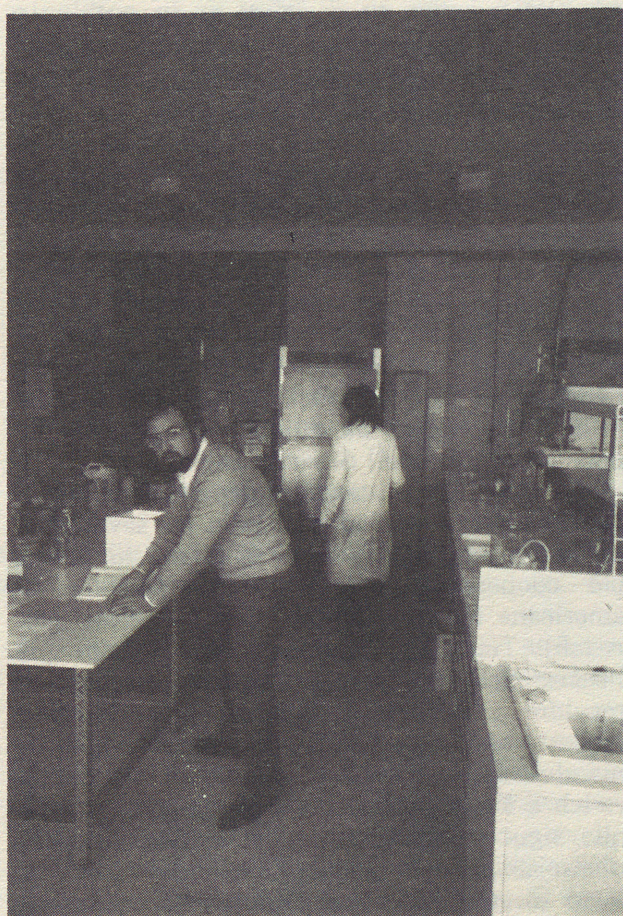
Octubre 1983. La plantilla actual del departament està constituïda per tres Professors (Rafel Rotger, Guillermo Ramón i Jorge Lalucat) i dos becaris (Elena García-Valdés i Eduardo Cózar).

Col·laboren activament en les tasques d'investigació sis persones més, una fa la tesi doctoral i les altres cinc la tesina. Seixanta alumnes reben classes de *Microbiologia* i vint-i-quatre d'*Ampliació*. S'han llegit dues tesis de llicenciatura: el 1982 la primera, d'Àngela Soler Jaume, titulada «Aïllaments de soques de *Klebsiella* degradadores d'hidrocarburs», que obtingué la qualificació d'excel·lent, i el 1983 la segona, de Tomás Michel Mayer, titulada «Producció de proteïna unicel·lular de llevadura a partir de residus agrícoles», que també fou qualificada amb excel·lent.

Seqüència segona: Línies d'investigació.

Una mesura de la qualitat de vida d'una societat la podria donar el nombre d'investigadors *per capita*. Per això és un signe o un índex d'optimisme veure com el departament de Micro, tot i sabent que els seus mitjans són migrats, intenta fer una investigació que, sense esser d'avantguarda, pot contrastar-se amb les recerques que es fan arreu del Món. Alguns articles publicats a revistes internacionals i la presentació de ponències i comunicats a Congressos i Encontres tant d'aquí com de fora ho demostren.

Els treballs que realitza el departament de Micro segueixen dues línies d'investigació. La principal, subvencionada per la Comissió Assessoria Científica i Tècnica, va dirigida al coneixement de la degradació per bacteris d'hidrocarburs cíclics de baix pes molecular, tant des del punt de vista fisiològic i bioquímic, com des del genètic. Aquests composts, components del petroli, es troben cada pic més estesos en les aigües i els sòls, a causa de l'ús que es fa del petroli i els seus derivats, i perquè la degradació bacteriana d'aquests és lenta. Els resultats obtinguts demostren que la distribució dels bacteris degradadors és molt més àmplia del que en un principi es podria pensar. Pràcticament en qualsevol mostra que s'estudiï es troben bacteris amb aquestes característiques, fins i tot quan els bacteris procedeixen d'ambients anaeròbics, on no poden realitzar l'oxidació de les estructures cícliques. El mecanisme bioquímic és semblant en tots els bacteris encara que pertanyin a espècies bacterianes diferents, la qual cosa confirma un origen comú dels gens implicats en la degradació. No hi ha cap dubte que el coneixement dels bacteris que oxiden aquests hidrocarburs i, així mateix, del mecanisme bioquímic i genètic permetrà saber com evolucionen les poblacions microbianes per adaptar-se als nous microambients

creats per l'home. Al mateix temps aquest estudi permet posar a punt tècniques d'Enginyeria Genètica que seran útils, a més a més, per a altres treballs que té plantejats el departament.

La segona línia d'investigació se centra en la Microbiologia de medis aquàtics i es realitza a dos nivells i en àmbits un poc diferents. Per una part hi ha els treballs de Guillem Ramon, conjuntament amb el departament de Biologia, que estudien l'evolució de les poblacions microbianes des del punt de vista de la Limnologia. Per una altra part es fan experiments, purament de laboratori, que permeten conèixer el paper de les microalgues en els ambients naturals: algunes s'han emprat en processos de depuració i per obtenir aliments (proteïna microbiana). Aquests són els objectius que es plantegen a llarg termini segons com evolucionin les possibilitats del departament.

Seqüència tercera: Contactes amb altres Universitats.

La Ciència ja no és una feina d'individus isolats, com abans, sinó que ha esdevingut una tasca col·lectiva en la qual els investigadors de tot el món s'intercanvien col·laboracions de moltes castes. El departament de Micro, per la procedència d'alguns dels seus membres actuals, i qualcun dels anteriors, manté relacions amb altres centres universitaris de l'Estat. Hi ha llaços estrets amb el departament de Micro de la Facultat de Ciències de la Universitat de Barcelona perquè un dels seus Catedràtics, Joan Jofre, és el director d'un dels projectes d'investigació que es fan aquí. També hi ha bones relacions amb el departament de Microbiologia de la Facultat de Farmàcia de la Universitat Complutense de Madrid: Rafel Rotger ha dirigit i dirigeix alguns dels treballs d'aquell departament.

A nivell internacional el departament de Micro ha intentat activar al màxim les seves relacions. En aquests moments es fa una investigació cooperativa amb una Universitat nord-americana (South Dakota) i una d'anglesa (Norwich). Treballant conjuntament, s'intenta que l'esforç dels tres centres d'investigació permeti resoldre nombrosos problemes científics. Aquests contactes han fet possible la visita de membres del departament a Estats Units i de Norwich a Palma. L'intercanvi de personal, encara que sigui per poc temps, és un dels objectius plantejats. El departament de Micro té també relació directa amb dues Universitats alemanyes

(Göttingen i Constança), amb les quals hi ha hagut intercanvi d'ajuts i de professors. Els criteris del departament de Micro són transparents: cal donar una importància prioritària a l'estudi de problemes específics de les Illes Balears, però els estudis i investigacions s'han de difondre arreu del món. Per fer això hi ha unes vies privilegiades: participar en Congressos, Encontres, etc., visitar Universitats estrangeres i treballar-hi, publicar a revistes internacionals i, sobretot, aconseguir que investigadors de renom internacional, atrets per l'encís de les Balears, visitin les Illes i col·laborin en l'intercanvi i difusió de les respectives investigacions.

Travelling Final.

Quilòmetre 7,5 de la carretera de Valldemossa: Facultat de Ciències. Dins l'edifici beaurbourg a la dreta de la facultat es troben els laboratoris de Micro. Els investigadors treballen vint-i-quatre hores damunt vint-i-quatre. La jornada quotidiana d'un tesinand pot començar a les nou del matí i acabar a les vuit del vespre. La majoria dels investigadors tenen una dedicació total a la seva feina. Hi ha col·laboració entre departaments tant en l'aspecte científic com en el domèstic. L'hora de dinar, dins una sala polivalent emprada per a classes, seminaris o col·loquis, es converteix en un flux d'informacions, de debats, de comentaris. Es parla de les dificultats del darrer experiment amb una soca determinada de bacteri o de l'entretingut espectacle «Le Cirque Imaginaire». Els científics microbiòlegs no es tanquen dins les murades del seu saber. Viuen la disciplina de l'esforç diari dins el laboratori, per mitjà de publicacions i de persones s'informen dels avenços científics que es fan al nostre planeta i intenten donar uns coneixements animats per la força de l'exploració i la recerca. El jove departament de Micro, malgrat la general problemàtica de manca de mitjans, aconsegueix, aprofitant els recursos personals i tècnics, fer una tasca d'ensenyament i investigació comparable a la de moltes Universitats d'Europa i Amèrica.

HOMENATGE A D. JOAN TRIAS CASTELL

El passat divendres, dia 11, va tenir lloc a la sala d'actes de la Facultat de Ciències un senzill homenatge al senyor Trias, el qual, durant molts d'anys, ha dedicat part del seu temps a l'ensenyança de la metodologia del microscopi òptic.

D. Joan Trias Castell és solleric i podem assegurar, sense por d'equivocar-nos, que és el millor microscopista de les Illes. Des de casa seva, ha dedicat els seus anys a fer preparacions microscòpiques per encàrrec de centres docents de diverses nacions. Amb una paciència i dedicació absolutes, durant anys i més anys, el senyor Trias ha anat perfeccionant el seu art, descobrint per a moltes persones el fabulós món microscòpic, al mateix temps que contribuïa a augmentar la bona imatge de «sa nostra roqueta».

En Joan Trias és un altre d'aquests mallorquins (Sóller n'ha donat molts) que amb dedicació han donat a «sa nostra roqueta» una certa tradició científica: gent del nostre poble que han donat al món una altra imatge de les Illes. La nostra Universitat no pot girar l'esquena a aquesta tasca d'anys: té l'obligació de continuar-la, no pot cloure els ulls ignorant la labor ja feta.

El senyor Trias ha decidit deixar la nostra Facultat. Hi ha estat des de la creació de la secció de Biològiques, en aquells temps en què es-

tudiants i professors, carregats d'il·lusió, varen lluitar per aconseguir el segon cicle. A molts d'ells no se'ls ha reconegut el seu esforç. Moltes coses han canviat a la nostra Facultat de llavors ençà; han vengut «noves» generacions. Gràcies a la iniciativa del vice-degà d'Extensió Universitària i del Departament de Citologia i Histologia de la Facultat, s'ha fet justícia al senyor Trias amb un senzill homenatge. Les «noves» generacions tenen molt a aprendre de la dedicació i modèstia del senyor Trias. La nostra Facultat, la nostra Universitat, no és un lloc de repòs, ni una plataforma per aconseguir càrrecs administratius o polítics, ni un vedat, és un servei públic, un servei a la societat de les Illes per a la formació intel·lectual i científica, així com per a la protecció de la nostra cultura. Hi ha gent que sovint oblida això.

La comunitat universitària hauria de tenir presents els qui, com el senyor Trias, han vengut a la nostra Facultat a treballar. Gràcies per tot, senyor Trias, i endavant!

INNOCENT DE MARCHI
Delegat d'alumnes de
la Facultat de Ciències

LA L.R.U. Y LAS COMPETENCIAS EN MATERIA DE UNIVERSIDAD DE LA COMUNIDAD AUTÓNOMA BALEAR

Es de sobra conocido que la recientemente aprobada Ley de Reforma Universitaria ha venido a introducir considerables novedades en el panorama universitario, tanto por lo que se refiere a la estructura interna de la Universidad, como a la inserción de ésta en su entorno social. En relación a este último aspecto, se avecina una radical innovación en la configuración de las relaciones entre la institución universitaria y la

Administración, por cuanto la L.R.U. atribuye importantes competencias en materia universitaria a las CC.AA.

Hay que decir, de entrada, que ese nuevo esquema de relaciones ha concitado furibundas críticas por parte de algunos sectores universitarios, críticas que hallan su fundamento y explicación en el temor de que ello conlleve una merma de la autonomía universitaria, la cual,

por otra parte, hemos desconocido hasta ahora. Esta postura, en la que fácilmente pueden detectarse ciertas dosis de maniqueísmo respecto a todo el proceso descentralizador que está viviendo nuestro país, debe ser, a mi juicio, contestada, aunque sólo fuera en razón de que la descentralización en materia universitaria no va a suponer otra cosa que traspasar a las instituciones autonómicas determinadas competencias que hoy se hallan en manos del Estado. Ello, además, no ha de entrañar peligro alguno para la tan deseada —por todos— autonomía de la Universidad; antes al contrario, ha de suponer una sustancial funcionalización para ésta, a condición, claro está, de que los poderes subyacentes en el ejercicio de las competencias atribuidas a las instituciones autonómicas se ejerzan sin conculcación, ni efectiva ni pretendida, ni abierta ni solapada, de aquélla. El no por tópico menos cierto divorcio entre Universidad y sociedad puede y debe tener un importante punto de ruptura en la descentralización que en materia universitaria se prevee, lo que, ciertamente, redundará en beneficio de ambas.

No obstante, la expectación creada se ve cuando menos ensombrecida por lo que a la efectiva asunción de las aludidas competencias se refiere. En efecto, se establece, en la Disposición Final 2.ª de la L.R.U. que «las CC.AA. que hubieran accedido a la autonomía por la vía del artículo 143 de la Constitución —caso de Baleares— asumirán las competencias previstas en esta Ley en los términos fijados por sus Estatutos de Autonomía». El contenido de esta disposición no crea, por sí solo, factor alguno de distorsión, en cuanto es una mera norma de remisión, pero, precisamente por ello, choca con nuestro Estatuto de Autonomía, según el cual las competencias que, reguladas en él, estén incluidas en el ámbito del artículo 149 de la Constitución, se realizarán o bien transcurridos cinco años desde la entrada en vigor del Estatuto, o bien a través de los procedimientos diseñados en los apartados 1 y 2 del artículo 150 del texto constitucional (cfr. art. 16-2 del Estatuto).

En función de ello, y aun a pesar de que nuestro Estatuto asume competencias relativas al desarrollo legislativo y a la ejecución en materia de enseñanza «en toda su extensión, niveles y grados, modalidades y especialidades» (cfr. art. 11), no parece legalmente posible asumir, de forma efectiva, competencias en esta materia, al

menos de momento, y en tanto no transcurran cinco años, a no ser que se utilizara el procedimiento del artículo 150 de la Constitución.

No ofrece duda, y así lo manifiesta autorizada doctrina, que las competencias efectivamente asumibles por las CC.AA. que accedieron al régimen de autonomía por la vía del artículo 143 no pueden desbordar, en una primera fase, el listado del artículo 148, y ello aun a pesar de que formalmente lo hagan algunos textos estatutarios, entre ellos, el nuestro. Se plantea así un problema de dilación en el tiempo con respecto a lo formalmente asumido y lo efectivamente asumible, el cual, en relación al tema que nos ocupa, supone que «en tanto no tenga lugar la efectiva asunción de competencias, las Cortes Generales y el Gobierno mantendrán las que la presente Ley atribuye, respectivamente, a la Asamblea Legislativa y al Consejo de Gobierno de la C.A.» (Disp. Final 2.ª de la L.R.U.). Así sucederá en materias de tanta trascendencia para la Universidad como son la regulación del Consejo Social —órgano de participación de la sociedad en la Universidad— o la fijación de la subvención global anual para ésta, por ejemplo.

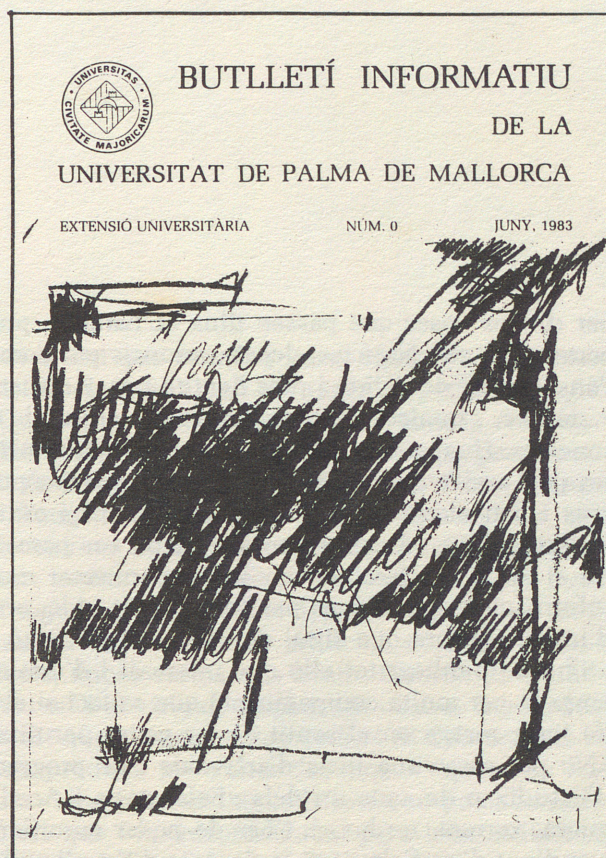
La idea expuesta es, además, congruente con la diversidad de regímenes autonómicos consagrada por la Constitución, y refrendada por la reciente sentencia del Tribunal Constitucional sobre la LOAPA, a saber: una doble vía de acceso, por la vía del art. 143 o por la del 151, y un distinto techo competencial inicial para aquellas comunidades que hayan accedido por uno u otro procedimiento.

Parece evidente, pues, que la presumida inminencia de la descentralización en materia universitaria no puede ser definitivamente confirmada. Y, por otra parte, tampoco parece políticamente probable la utilización del procedimiento del art. 150-2, al menos en tanto no sean superados los efectos provocados por el fracaso del intento armonizador.

Sin embargo, no es menos evidente que los escollos legales no deben ir en detrimento de la necesaria integración de la Universidad en su entorno social. Al contrario, los esfuerzos por afianzar ésta deben estar por encima de aquéllos.

MIGUEL DOLS ROCA
(Profesor de la Facultad de Derecho)

BUTLLETA HOT-LINE PER A UN INTENT D'APROXIMACIÓ AL N.º ZERO DEL BUTLLETÍ DE L'ILLENC MULTIUNIVERSAL ESTUDI ON CAPCLARS, EXPLORADORES, MISSATGES, BACTERIS, CAMINANTS BENIGNES, TECNÒLOGUES, CURTONS, FENICIS, VISIONARIS, ESPÈCIES, VARIETATS I CULTIVARS ATAXONÒMIQUES I FEMBRES, MASCLETS CONJUGATS EN TOTS ELS TEMPS I MODELS NEURONALS, ENTRETEIXEIXEN LES EXISTÈNCIES LLURS AMB TANTS DE DESIGS COM INDIVIDUS.

No cal dormir sol.— Si aquell matí de finals de maig no m'hagués esperat l'al·lota morena amb posat de model andrògina de N'Armani podeu estar segurs que, a hores d'ara, no tendria les neurones tan embolicades i podria explicar l'ordit d'una trama de tesi doctoral gòtico-postmoderna.

Na Mary-Sam, nom amb el qual se'm presentà, tenia greus problemes de coberta. Era un fet inversemblant: li havien robat una imatge de somni que ni havia dibuixat, contat, gravat, filmat o impressionat per cap mitjà, ja sia químic, elèctric, mecànic o òptic, a no esser dins aquesta matèria sensible i íntima que batega dins les nostres nits. Només tenia un cos per a fer tornar boig el més pintat i quasi cap pista. A més a més jo era un investigador de catàstrofes. Fins aleshores me dedicava a sedassar tiranies, esclavatges, tortures, camps d'esports i de concentració, mentides d'Estat i altres misèries per l'estil. Aquí no hi havia cap casa de cites, ni una amant a la recerca de milions, ni tan sols un bisnes de cavall. Senzillament aquella Mary-Sam encisadora i un projecte de Butlletí de «L'Il·lenc-Multiuniversal Estudi», institució de docència i investigació de caire estatal per un costat, autonòmic per un enfocament i planetari per tots els cantons, cúpules i atmosferes. La tribu de «L'Estudi» (des d'ara l'anomenaré així per estalviar) feia, després de cinc anys de vida, la primera experiència de publicació informativo-comunicacional-sígnico-semiotitzant. El Super-Catalitzador d'Extensions (n'hi havia cinc a «L'Estudi» sota la llum del Gran-Total Catalitzador), un Missatger-Media, uns Representants de cadascun dels Falansteris i Acadèmies de «L'Estudi», eren els impulsors de la moguda massmediàtica d'un flux d'informacions. Emperò encara record la lluentor dels ulls d'ametlla de Na Mary-Sam a punt de llàgrima.

L'Staccato.— «Un black-out intel·lectual recorr Les Illes Càlmiques, les més occidentals de la Mediterrània, i els seus encontorns còmics, aquesta Caixa Negra d'Inconegut, de Confús o d'Informe, cal que «L'Estudi» l'analitzi, l'explori, la critiqui, la faci tornar humana. Vet aquí una de les funcions del «Butlletí» tan polifuncional o polisèmic com diuen ara», remugava pensant el Super-Catalitzador d'Extensions (i d'Altes Tensions afegia amb mala saliva mental cert Professor de talla mitjana d'una cèl·lula d'Estudi amb problemes de Percepció) i quan li demanaven la paraula sintetitzava amb frases de glosador els objectius urgents de la publicació: practicar totes les castes i els gèneres d'informació

per dir les coses que passen dins «L'Estudi», problemes, necessitats, treballs, humors, desitjos, descobertes, etc. etc. Notícies, debats, anuncis per paraules, guies del gust, intervisus, calendaris de Festes de Pensament i de l'Oïda i dels Sentits tots. Aquí aturava amb punts suspensius la frase que traduïda era: «...també, ...qualsevol programa d'actes culturals o... de festes i de berbenes, ja m'enteneu, conferències, concerts, Huapacha Combo... quant més informats millor i sobretot... sobretot que cadascú hi digui sa seva...» acabava amb una certa bonhomia escèptica i un somriure d'il·lusions vives. Hem d'anar molt vius i ben alerta perquè els virus comuns i ordinaris dels Fulls Parroquials-Ideològics que són plaga endèmica dins el nostre ecosistema no ens parasitin. Fer un mitjà d'informació-comunicació no vol dir res si no té les fascinacions del supermercat mundial de la lletra i la imatge: notícies entretingudes, informacions pràctiques per cercar-se la vida, articles devertits, polèmics, farcits d'idees noves i molta d'imatge encara que sigui del blanc paper, això intentava mormolar el Missatger-Media mentres deia: «S'ha de publicar tot allò que interressi i d'una manera interessant. La maquetació ha d'esser moderna emperò per molta compaginació que se faci si els textos són avorrits no hi ha res a fer, el «Butlletí» ha de tenir marxa en el sentit de fer ganes per això la col·laboració ha d'esser al més variada possible». «No pot esser una llista d'activitats i de programes ja siguin del «Govern d'Estudi», de «L'Economia d'Estudi» o de cada un dels «Falansteris i Acadèmies d'Estudi», ha de fer llegiguera, mirera, discuti-guera, xerrera, no ho sé, t'has de poder enrotllar amb aquelles pàgines» exhalà d'un pic un professor-estudiant d'un Falansteri Pedagògic d'Estudi amb la síndrome de l'entusiasme per fer una eina necessària i gustosa pel temps d'ara, fi de segle XX. «El dos mil o el butlléti és un tebeo total, un còmic de mil i un llenguatge, un espectacle d'esforços i d'investigacions o no ho paga. Fer semiotades o llistes de notícies amb llengua de computadora barata és una pardalada. És tan mal de fer esser entretingut que només si se pensa en els lectors les llaunes poden quedar tancades. Si no donam un menú ric i que faci menagera ja ens podem retirar». Així mitinejà una empresària empeltada de lingüista dels noranta amb aires country a lo Dolly Patson.

Parlà també un Sub-Cap del Gran Falansteri de les Ciències remarcant les necessàries col·laboracions de tota la tribu d'Estudi que calia estimular perquè escrivessin, informassin, dibuixassin, fotografiassin. Després es feren llistes de materials butlletínístics: Vers editorials, plurals notícies singulars, multifòniques entrevistes, amples cartelleres, anuncis informatius a balquena (guies d'oci, d'odi, de lleures i de lliures i de llibres, de trasllats d'estudi, de feina, d'oportunitats, d'intercanvis, de borses, de perversions sàvies, de deficiències nous, de secretes recerques, d'amistançaments locals, zonals, cosmopolites, etc. etc.), cròniques disfressades de poema i missatges xifrats desplegant-se dins les transcripcions dels treballs i els dies d'Estudi, els seus habitants i conciutadans propers i llunyans (Seccions de Novetats d'Exploració, Investigatives, Lletrudes, Musiqueres, Científicals, Plàstiques, Gutenbergnians, Videils, Cineres, Biofilosofals, Antropologueres, etc. etc.). Una orgia ordenada d'emissions, un calidoscopi polifònic de successos, una mostra de sabers-sabors, fruits saborosos, sense ni gota de nuroglia (com deia un professor-lector) eren les intencions que aquell horabaixa dins una Sala de Juntes amb aire condicionat s'entredonaren aquell embrió d'Equip Redactor. Aquesta nota vol resumir els ítems —quina paraulona!— que més sobressortiren quan s'encolomaren els desitjos d'aquells personatges als quals Na Mary-Sam havia de donar formes dins l'espai d'una Plagueta Informativa. Ella me digué que una frase l'obsessionava: Inventar Formes Lectorgràfiques. Textos Sense Sanadura Universitària. *Castretti?* i el darrer mot amb interrogant el veia en negreta.

Canals d'informació.— Les investigacions foren una suma petita de fracassos. No trobava cap cap sospitós. Ni persona, ni màfia, ni secta, ni partit, ni caporal, ni capllició, etc., etc. Fins que vaig saber que Na Mary-Sam, el Super-Catali del «Butlletí» i el Missatger-Media havien anat a collir albercocs a S'Espinagar.

El món es desfà en fets.— Me ballava pel cap el bitllet que m'arribà sense signatura i amb un telèfon que sempre comunicava. Hi havia un mapa jeroglífic de frases amb les quals no podia confegir cap sentit que encaixàs dins el meu trencaclosques. «Quelcom es pot escaure o no, i tota la resta romandre igual. S'ha d'entrar en un mateix armat fins a les dents. Grunyen, s'ho fan, vatua sa pantafena sagrada exclamació d'escarràs. Allò que s'escau, el fet, és l'existència d'estats de coses. Porto Colom amb Trillas i Terricabras. Boy George. Crear una mena d'angoixa per resoldre-la.» Donava voltes a cadascuna de les frases, plegava cada mot en totes direccions i no caçava res i vaig decidir punxar (és a dir, telefonar tot moment, tot temps amb les consegüents molèsties) aquell maleït nombre. A les vuit hores i nou minuts més o manco va fer senyal. Aquests segons de pòrtic d'un descobriment són el pa i la sal de l'investigador. Emperò la veu que me va contestar era metàl·lica i artificial, com d'una màquina: «Els anomenats mitjans d'informació, que, en efecte, donen forma a la nostra facultat de conèixer i jutjar això i allò, els altres i nosaltres mateixos, l'actual i el virtual, omplen les nostres hores, des que ens aixecam fins que ens colgam —i qui no gosaria dir que s'entrunyellen amb el fil dels somnis— amb la inacabable successió dels successos de tota casta produïts pel voltar del món. Poques són les noves que ens toquen fort per alterar la nostra vida ètica. Més aviat són aquells fets que pràcticament no arriben a esser transmesos pels canals d'informació els que imperceptiblement però incessantment van modelant el nostre ésser. El fet de llur absència, o poca importància en els diaris, és precisament la notícia que més ens hauria de preocupar». L'enregistrament se va repetir tres vegades amb aquella maleïda veu sense sexe.

Albercoquerar.— Horabaixa color pruna. Carretera cap a l'Est de l'Illa: Bona terra per morir. Ells tres —S-C, M-C i Mary-Sam— dins un Maserati-Idoni de color negre. Direcció albercoquerar de S'Espinagar. Conversa plàcida amb frases de sèrie ZZZeta. Fons musical: una cortina de Culture Club i Joan Sebastià i La Mode i els Stones i Cecilia (Ramito de violetas) i Bowie (Let's Dance to the song they're playin'on the radio) i Tomeu Penya. «Quan se tirarà la Coberta?», «No, les lletres fines Verí K són les més sensuals», «Crec que n'hi ha una bona solada», «De cap manera no han de sortir les altres lletres, la coherència d'imatge abans de tot», «Aquestes vinyes són de calop negre», «El poema d'En Terron anirà tot sol amb una mà que escriu amb ploma i res pus», «Mirau aquests cirrocúmulus que se'ns tiren damunt», «Hauríem d'haver vingut més prest», «Cal corregir les galerades tot d'una», «Les patates frites amb entomatigat cru són de puta mare», «El cos de lletra de les Juntes ha d'esser de nota», «Eliminarem el camp de la connotació». Aquesta darrera frase coincidí amb la visió del figueral. No va dir res ningú però els tres pensaren en l'etimologia d'aquell fruit tan homèric.

Arribà l'hivern i encara collien canastres, bosses, senalles, paners d'albercocs. El gust era tan excepcional i la quantitat tan excessiva que quan el sol s'amagava tornaren al cotxe carregats i tips. El S-C recitava: «El fruit albercoc és globulós, pubescent-vellutat, carnós, suculent, ordinàriament groc o amb una part vermella, i solcat per una regata des del capoll fins a l'ull.» E. M-C recordava que l'«al» del nom del fruit era ben àrab i Na Mary-Sam deia: «Sou uns albercocs» mentre menjava una figa. I aquí començà el desenfrenament. Discutint formats, lletres, composicions i claus de música es dedicaren a la pirateria fical. Les coll de dama agafades de l'arbre produeixen efectes especials.

Logogrif.— Cal dir que la impremta, on ja havien fabricat un cilindre sens fi de galerades, era una de les més respectables i sol·licitades de la Ciutat. Marginats i Normals, Aristòcrates i Menestrals, Capellans i Missers i tota casta de gent de mal viure empraven els seus servicis. L'amo En Pep era tonificant i tranquil·litzador fins i tot en els moments de frenesí nerviós quan el client necessita el bristol per avui i no té ni el text fet i manco aquell dibuixet fotolitrat. Molta de feina. Tot va anar fil per randa de boixets i a poc a poquet.

DIBUIX DE JAUME FALCÓNER

Galerades corregides per un doctor de l'Estudi. Pàgines muntades amb ritmes de «Modern Love», problemes de compaginació a altes hores de la matinada, necessitat de retallar textos, ampliar-los, etc. I només quedava la Coberta. El primer es fa el darrer. Lluita de logotips. Guerra de tècniques d'impressió del Dibuix-Portal Rodó-Imatge de Benvinguda. Aguda.

Indagacions fetes a contrallum.— Repàs els tractats de Mestre Arnau de Vilanova sobre l'esterilitat, el coit, les sagnies, els verms, les febres, l'alquímia, els malefics i els somnis i trob nombroses pistes per a desxifrar el butletinístic enigma on cadascun d'aquests sabers en té part amb els mateixos noms o les metàfores i neologismes de les Ciències i les Lletres el 83.

Rondó.— Per molt de temps que passi Na Mary-Sam no oblidarà la primera impressió del seu original damunt el paper d'impremta. Fou pitjor que una catàstroe. Ia-Ia-Ia. Urgències. Alternatives. Espiral d'idees tremoloses amb un Què fer? per resposta. Mary-Sam intentava salvar les seves retxes expressives, els seus matisos més fins. Qui li havia robat aquelles altres i altes pulsions gràfiques del somni?

Na Mary-Sam es tancà dins una cambra de dibuix en la més completa solitud, només la tinta, els plomins, el paper de plàstic i una gran nerviada l'acompanyaven.

Tothom esperava l'infantament.

Punts de Vista.— Un pintor motherwellià amic dels promotors del Butlletí, de Na Mary-Sam, N'Erracé, assegurarà que el nin naixeria mort. Observà les proves de la primera coberta i donà el vist-i-plau. En Pep, Cap de la Impremta, explicà la perfecció dels resultats com a conjugació d'obra i tècnica. Tot aniria bé.

Fi d'Informe precipitat.— La coberta que s'imprimí era la somniada. Ni el projecte primer, ni, de cap manera, la repetició segona (dolentíssima per Na Mary-Sam especialment) són la Coberta del número zero. La vertadera és la impresa. Cal anar amb compte amb els mitjans.

Des de llavors Na Mary-Sam investiga el poder de les transformacions del material psíquic.

Per la transcripció: DEIA SAMSÓ

BEQUES

ATENCIÓ A LES BEQUES

L'INAPE (Instituto Nacional de Asistencia y Promoción del Estudiante) convocarà durant el present curs les seves beques. Convé que vigileu el tema perquè les convocatòries se fan durant els dos primers trimestres, però no en sabem la data exacta.

BEQUES DE RÈGIM GENERAL

Són les més difoses i és convoquen durant el primer trimestre. Duren un curs acadèmic. Contemplen diverses modalitats d'ajuda: residència, desplaçament i compra de llibres. Hi ha un imprès oficial, que distribueix la Universitat, per sol·licitar-les.

AJUDES DE PROMOCIÓ EDUCATIVA

Aquestes ajudes se convoquen durant el primer trimestre de l'any. La dotació és més elevada que les anteriors (130.000 pessetes les totals i 75.000 les parcials). Van destinades a estudiants més deprimits econòmicament: a fills de treballadors assalariats o empleats de caràcter eventual; orfes o fills de pares jubilats o declarats incapacitats; estudiants en privació de llibertat o bé a estudiants casats que siguin assalariats.

Els impresos es poden recollir a la Gerència de la Universitat.

BEQUES PER A FRANÇA

Els llicenciats que estiguin vinculats a algun centre oficial, siguin numeraris, no numeraris, contractats a qualsevol nivell, etc., ara tenen l'oportunitat de demanar una beca per passar-se una temporada estudiant a la dolça França, des d'un mes fins a diversos cursos segons la matèria i els tipus de feina a realitzar.

Per gaudir-ne necessitau esser admesos en un centre francès. El Servei d'Informació i Documentació de l'Ambaixada de França (C/. Marqués de la Ensenada, 10. Madrid-4) vos pot donar informació dels llocs adients per fer-hi els estudis. Una vegada hàgiu estat admesos per un centre o, almanco, ho tengueu en tramitació, se pot enviar la sol·licitud al «Servicio de Becas» de l'Ambaixada francesa, a la direcció abans esmentada: s'hi ha de fer constar els tipus d'estudis a fer, la duració, el centre i el temps que hi voleu passar. S'ha d'acompanyar de currículum i expedient acadèmic.

Un comitè hispano-francès estudiarà les sol·licituds durant el gener del 84, i els mesos de febrer i març se contestarà a tots els aspirants.

L'import de les ajudes és de 1.900 francs mensuals per estades d'un curs o temps superior i de 2.400 francs si l'estada és d'un a nou mesos. El viatge de tornada corre a compte del Govern francès si s'hi està més de 3 mesos.

Ah!, aquestes beques són per a tot tipus d'estudis excepte filologia, belles arts i cursos d'estiu per aprendre francès. Però si estau interessats per aquestes matèries, vos podeu adreçar a l'agregat cultural de l'Ambaixada, que té solucions per a aquests tipus d'estudis.

BEQUES I AJUDES DEL PLA DE FORMACIÓ DE PERSONAL INVESTIGADOR

Atenció al B.O.E. durant el mes de novembre que serà sucós. Hi sortiran convocatòries per a beques i ajudes dins el Pla de Formació de Personal Investigador. Aquestes ajudes van adreçades a doctors i llicenciats. N'hi ha d'anunciar per a Estats Units (Fulbright - M.E.C.), França, Anglaterra, en concret, i a la mateixa ordre es diu que n'hi haurà per a altres països encara no determinats.

Aquestes beques són per al proper curs 1984-85 i se'n podrà començar a gaudir a partir de setembre o octubre.

Les beques col·laboració se convoquen per als alumnes que cursen els dos darrers anys de Facultat, o bé el tercer d'Escoles. Les condicions per optar-hi són: tenir els tres o dos primers cursos aprovats segons que siguin alumnes de Facultat o Escola. A més, no han de tenir cap títol que els habiliti per a qualque exercici professional.

Aquestes beques se convoquen durant el primer semestre de l'any i s'han de sol·licitar directament a l'I.N.A.P.E. L'obligació que té el qui en gaudeix és treballar en algun centre universitari (departament o similar). La dotació econòmica és de 90.000 o 150.000 pessetes, segons que el lloc de residència coincideixi o no amb el d'estudi.

METGES A FRANÇA

En condicions molt semblants a les anteriorment exposades, també se'n convoquen per a metges. L'única diferència és que els metges elegits cobraran a raó de 2.800 francs la mesada. La classe mèdica!

PREMIS

CONCURS DE FOTOGRAFIA

El Vice-rectorat d'Extensió Universitària de la Universitat de Santiago de Compostel·la convoca un concurs de fotografia obert a tothom. Les fotografies han de ser sobre temes esportius. Cada concursant ha de presentar un mínim de 3 fotografies i un màxim de 5. La mida ha de ser 30 x 40 cm. i han d'anar reforçades. Al dors de la fotografia hi ha de constar el títol i el lema de l'autor. A dins un sobre tancat a l'exterior del qual figurarà el lema de l'autor s'hi posarà: lema, títols de l'obra, nom i llinatges de l'autor i l'adreça completa.

El termini d'admissió acaba el 30 de gener de 1984. El jurat deliberarà el primer de febrer i les obres estaran exposades del 3 al 10 de febrer. L'entrega dels premis serà aquest darrer dia.

Hi haurà tres premis, cada un dels quals consisteix en una placa de plata i 10.000, 6.000 i 3.000 pessetes respectivament. Les obres presentades restaran en propietat de la Universitat de Santiago.

UNA MORT QUE ENS DEIXA UNA MICA MÉS DESAMPARATS

Ha mort i ens ha deixat tot sols, i per això estam de dol. Si bé és cert que la mort d'un ésser humà és motiu de dol per a tots els altres que romanen, hi ha circumstàncies i significacions que fan que alguns sentin més pregonament el dolor d'un traspàs. Joan Miró té per a nosaltres una especial significació que es concreta essencialment a la seva obra i en la seva actitud cívica. No creim que aquesta sigui l'ocasió ni tampoc tenim la suficient capacitat poètica, per comentar i enaltir la seva obra i no obstant no ens podem estar de recordar que ens va ensenyar com es pot fer bellesa d'una manera simple i que aquesta pintura seva és indissociable d'aquest racó de la Mediterrània tan seu. Ell, que durant els anys de silenci imposat per la força, la sang i la mentida, va fer conèixer als altres pobles del Nord que hi ha un tros de la Mediterrània que té una cultura i una llengua que estaven a punt d'esser genocides. Molts ja no se'n recorden, altres fan veure que no se'n recorden, potser, perquè hi estaven d'acord; però la humiliació i l'enviliment que ens feren patir podien trencar la dignitat de qualsevol i provocar, en alguns caràcters febles, la transmutació dels seus gens: molts renegaren i reneguen d'allò que és seu, per bé que reneguen endebades. Per a tots els qui continuaren creient que el «black is beautiful», en Miró fou una defensa moral. Sabíem que no érem tan vils ni tan menyspreables perquè hi havia llocs, nord enllà, que respectant en Miró ens respectaven a nosaltres.

Justament aquests dies on tants l'han homenatjat hi voldríem contribuir una mica suggerint el tipus d'homenatge que ell haguera volgut, talment com ho palesen la seva obra i el seu testament: que a la nostra terra la llibertat sigui una cosa de creixement diari amb convergència a l'absolut i, sobretot que les agressions contra la seva llengua i la seva cultura no es repeteixin mai més encara que sigui sota un fals aspecte democràtic. Que no facin, com l'Estat Francès que mentre feia premi Nobel a Mistral destruïa completament la cultura de la llengua d'Occitània. I com que tenim dubtes que aquest desig no sigui realitat, continuam pensant que ens hem quedat més sols i una mica més desamparats.

Portada: Pep Maur Serra

Maquetació: Jaume Falconer

Impressió: Antiga Impremta Soler

